П'ятниця, 30 серпня 2002 року. № 157 (2908)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1903 р. У Полтаві відкрито пам'ятник Іванові Котляревському. ■ 1919 р. Загинув полководець періоду громадянської війни Микола Щорс. ■ 1922 р. На Миколаївщині народився поет-гуморист Павло Глазовий. ■ 1942 р. У Саратові відбувся Другий антифашистський мітинг представників українського народу. ■ 1954 р. Народився президент Білорусії Олександр Лукашенко.

ОФІЦІЙНО

Володимир ЛИТВИН: політичні інтереси закумульовані в парламенті

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у середу виступив на спільному засіданні Кабінету Міністрів і Верховної Ради, в якому взяв участь Президент України Леонід Кучма.

«Очевидно, всім нам вкрай важливо відійти від практики або очорнювати, або прикрашати все те, що відбувається в країні. Інакше складається враження, що ми не відчуваємо процесів, які відбуваються в суспільстві», — зазначив Голова Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

Співробітництво з Азербайджаном

Перший віце-прем'єр України Олег Дубина перебуває з робочим візитом в Азербайджані. Там він бере участь у черговому засіданні спільної українсько-азербайджанської міжурядової комісії з питань економічного співробітництва. Програмою візиту заплановано зустрічі Олега Дубини з першими особами Азербайджану — президентом Гейдаром Алієвим і прем'єр-міністром Артуром Расізаде.

FATA–MORGANA

З ВИДОМ НА БЕЗПЛАТНИЙ СИР

Колаж Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Заробити гроші в наш час нелегко. А витратити їх із задоволенням та користю для себе й родини? З цим, здавалося б, проблем не має бути. Та й тут можуть бути ускладнення. Деякі люди вважають, що гроші, зароблені ближнім, особисто їм набагато потрібніші. От і вигадують схеми перерозподілу матеріальних коштів на свою користь. **Про це читайте на 6—7-й стор.**

У КОМІТЕТАХ ВР

Головне — підготовка законопроектів

Активно працює у літні місяці Комітет з питань свободи слова та інформації. Найголовніше завдання — підготовка проектів законів, які ввійшли до плану роботи комітету та запропоновані до порядку денного другої сесії парламенту нинішнього скликання. Це насамперед нова редакція Закону України «Про рекламу» та нова редакція Закону України «Про телебачення і радіомовлення».

(Закінчення на 2-й стор.).

ВІДЛУННЯ ПОДІЇ

З міліцією розбереться прокуратура

Прокуратура Житомира порушила кримінальну справу за фактом перевищення повноважень працівниками міліції стосовно футбольних уболівальників після матчу «Полісся»—«Динамо», що відбувся 24 серпня.

За словами прокурора міста Ігоря Суміна, у справі ведеться слідство, під час якого докладно розбиратимуться всі деталі того, що сталося, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

У НОМЕР

* * *

Черкаський міськвиконком розробив нову систему тарифів та правил розміщення рекламної продукції у місті. За словами заступника міського голови Анатолія Овчаренка, це продиктовано необхідністю упорядкувати рекламу на вулицях, майданах і будинках міста, подбати про його благоустрій. А ще — змусити рекламні агенції працювати не лише на себе, а й на міський бюджет.

Якщо текст іноземною мовою — платити потрібно більше. Реклама українською мовою, яка, крім того, стосуватиметься вітчизняного товаровиробника, буде дешевшою, **інформує наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

* * *

У Володимирі-Волинському здано в експлуатацію новий полігон твердих побутових відходів. На його облаштування місцева влада витратила більш як 700 тисяч гривень.

Двогектарне сміттєзвалище розраховане на 30 тисяч кубометрів відходів у рік. Воно створене з урахуванням сучасних екологічних вимог і використовуватиметься щонайменше шість років. Новий полігон розв'яже нагальну проблему зі сміттям не лише для городян, **повідомляє наш власний кореспондент Роман ЖИЖАРА.**

* * *

16 універсальних таксофонів до кінця року буде встановлено на дорогах державного значення, що пролягають Луганщиною. Таке зобов'язання взяло на себе ВАТ «Укртелеком», виконуючи програму «Таксофон на шляху». Вже наприкінці 2002-го загальна кількість таксофонів досягне 44. Сьогодні вони встановлені на автозаправних станціях, у придорожніх готелях, кемпінгах, кілька апаратів обладнано на контрольно-пропускному пункті на шляху Київ—Харків—Должанське. На об'єктах дорожнього сервісу відкрито пункти реалізації телефонних карток. Одне тільки турбує «Укртелеком» — збереження апаратів. Адже вартість одного таксофона перевищує 2200 грн., **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

Українських школярів буде забезпечено підручниками на 80%

Володимир Литвин: Політичні інтереси закумульовані в парламенті

(Початок на 1-й стор.).

«Я думаю, при розгляді бюджету йтиметься про те, що нам потрібні амбіційні намітки економічного зростання, як і розуміння того, що втрати, що їх ми зазнали до 1994 року, можна співставити з великою війною, яку ми програли. Тому насамперед нам треба дати відповідь на запитання, як ми будемо прискорювати темпи зростання виробництва, як ми будемо виходити на рівень завдань, які сприяли б створенню умов для прориву України в нову якість економіки та соціальної політики, а відповідно — і нову якість демократії», — наголосив В. Литвин, окреслюючи напрями подальшого удосконалення процесу взаємодії законодавчої і виконавчої гілок влади.

«Самоплив і низькі темпи економічного зростання — це не наш шлях, — сказав В. Литвин. — Нам потрібна мобілізаційна модель розвитку, активна роль держави в економічному процесі, акцент на пріоритети. Скажімо, трагічні події, які сталися цього року, змушують нас прискіпливо подивитись на проблему фінансування Збройних Сил і вугільної галузі. І взагалі, на моє тверде переконання, бюджет кожного року повинен мати акценти, спрямування. Тоді ми просуватимемося вперед, коли концентруватимемо кошти на розв`язанні тієї чи іншої проблеми, інакше це буде латання дірок».

На думку Голови Верховної Ради України, «необхідно державне інвестування на проривних напрямах, і, що дуже важливо, просування аграрної реформи». «Ми всі повинні пам'ятати і знати, що не вирішене в минулому земельне питання було причиною революції», —наголосив В. Литвин. На його переконання, «цілком очевидно, що потрібні надзвичайні заходи в боротьбі з криміналітетом, боротьбі з корупцією у владі».

У своєму виступі Голова Верховної Ради України підкреслив, що плідний і прогнозований законотворчий процес, який сприяв би динамічному розвитку держави, може відбуватися тільки за умов тісної співпраці і взаємної відповідальності двох гілок влади. «Якісно підготовлений і попередньо обговорений за участю комітетів Верховної Ради, відповідних міністерств законопроект має значно більше шансів стати законом України. І навпаки — для прикладу — за минуле, третє, скликання із 3813 законопроектів, отриманих Верховною Радою від суб'єктів права законодавчої ініціативи, урядом було внесено 1100 законопроектів, тобто практично кожен третій. З цієї кількості Верховної Радою розглянуто 975 законопроектів, з яких 384, а це понад 30 відсотків, відхилено та знято з розгляду», — зазначив В. Литвин.

«Вважаю, що такий відсоток «холостого ходу» державі дорого коштує і дорого обходиться бюджету. Однією з причин цього є в тому числі й недостатнє супроводження законопроектів представниками міністерств, інших органів виконавчої влади в комітетах Верховної Ради», — сказав глава парламенту.

В. Литвин особливо наголосив на необхідності створення ефективної системи законотворчої роботи: «Цілком очевидно, що нам потрібно прийняти відповідне рішення, зібрати всі сили фахівців із виконавчих структур влади, парламенту, вчених, ті групи, які працюють над перспективними планами розвитку країни, і опрацювати Основні засади внутрішньої і зовнішньої політики України».

На думку В. Литвина, «другий і наступний етап спільної і відповідальної роботи — це визначення програми законотворчих робіт з тим, щоб ми приймали не те, що «припливе», а те, що потрібно для держави і суспільства». «Це важко, складно, це не вкладається в схеми певних людей, певних груп, але це потрібно зробити, і я думаю, що це ми обов'язково зробимо», —заявив він.

Прийняття законів, зазначив Голова Верховної Ради, довготривалий процес, і вдосконалити і прискорити його можливо за умов створення сталої системи розгляду законопроектів. «Надзвичайно багато часу в комітетах витрачається непродуктивно, — наголосив він, — бо цей час витрачається на розгляд і прийняття переважно змін і доповнень до законів».

За статистичними даними, наведеними Головою Верховної Ради України, за період роботи першої сесії парламенту четвертого скликання від уряду надійшло понад 150 законопроектів, з яких 120 — зміни і доповнення до вже прийнятих законів. Зокрема, отримано п'ять законопроектів про внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення, три законопроекти про внесення змін і доповнень до Декрету Кабінету Міністрів «Про державне мито». «І такі приклади я міг би наводити далі. Невже не можна опрацювати один законопроект, продумати його? Верховна Рада не пожежна команда і не може розглядати законопроект, а наступного дня — черговий, який суперечить попередньому», — сказав В. Литвин.

Характеризуючи відносини між парламентом і урядом, Голова Верховної Ради України підкреслив: «Міністр є політичною фігурою, а оскільки міністр політична фігура, він повинен узгоджувати політичні інтереси, а ці політичні інтереси закумульовані і представлені виключно в парламенті. Там саме ті сили, які мають ту чи іншу підтримку в нашому суспільстві. Відсутність поки що такої співпраці має закономірний результат —вето Президента, і цілком справедливе, тому що певні статті законів суперечать іншим законам і насамперед Конституції. За минуле скликання таких законів з пропозиціями Президента було повернуто понад 20 відсотків від загальної кількості, що прийняла Верховна Рада. Якщо до них додати третину законопроектів, знятих з розгляду і відхилених, то тут можна вирахувати коефіцієнт корисної дії — він незначний».

Напередодні відкриття другої сесії Верховної Ради України четвертого скликання (3 вересня 2002 року) В. Литвин особливу увагу приділив проведенню днів уряду і парламентських слухань. «Дні уряду, парламентські слухання у Верховній Раді, на моє переконання, — це ті заходи, на яких уряд і Верховна Рада повинні демонструвати свою конституційну одностайність, конституційну відкритість, прозорість, підконтрольність і підзвітність перед українським народом. А якщо це так, то й підготовка до днів уряду і парламентських слухань повинна бути адекватною. Очевидно, тут більшою мірою повинні працювати профільні комітети Верховної Ради разом з відповідними міністерствами і відомствами для того, щоб всебічно, вичерпно підготувати питання для обговорення, для того, щоб донести сутність проблеми, яка є назрілою, до громадськості, українського загалу, аби люди повірили, що і парламент, і уряд працюють саме над пекучими питаннями», — наголосив він.

Ми серед світових лідерів. За корумпованістю

«Корупція в Україні є. І вона законодавчо визнана», — заявив під час проведення «круглого столу» голова Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Володимир Стретович.

За даними організації «Тренспересфі інтернешенл», Україна у списку найкорумпованіших країн посідає 85-те місце із 102 (чим нижче позиція, тим вище рівень корумпованості). Крім України, з індексом корумпованості 2,4 на 85-му місці — Грузія та В'єтнам.

72 відсотки громадян вважають, що за останні п'ять років корупція в Україні зросла, і дають негативну оцінку боротьбі з корупцією в країні. 92 відсотки вважають корупцію поширеною. І жоден респондент, на відміну від колишнього Генерального прокурора, який переконував, що корупції в нас нема і її вигадали журналісти, не розглядає цю проблему як надуману.

Але попри невтішну статистику підстави для оптимізму все-таки є. Незважаючи на те, що кожен третій українець торік давав хабара, за словами заступника директора програми «Партнерство за прозоре суспільство» Ілька Кучеріва, більшість громадян готові боротися зі «спрутом». Щоправда, поки що лише на словах.

А тим часом, як зазначив Володимир Стретович, комітет працює над новою редакцією закону про боротьбу з корупцією і організаційно-правові засади боротьби з корупцією. До другого читання готується і закон про боротьбу з незаконним відмиванням грошей, добутих нелегальним шляхом. Народний депутат закликав громадськість інформувати очолюваний ним комітет про факти зловживань чиновників службовим становищем. Проте сам Володимир Стретович переконаний: хабарництво викорінити не можливо, але зменшити його вплив на процеси — обов'язок кожної держави. І для цього, зокрема, додав голова комітету, насамперед потрібно створити атмосферу відкритості.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

ФОТОФАКТ

Активісти молодіжного об'єднання «Молодь — надія України» пікетували адміністрацію Президента. Головна вимога учасників акції — відмова від створення російсько-українського консорціуму з управління газотранспортною системою України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Час формувати більшість

На прес-конференції лідера блоку «Наша Україна» Віктора Ющенка журналістам вручили текст відкритого листа до Президента України. Аналізуючи процеси, які відбуваються в державі, Ющенко сказав, що «Наша Україна» стурбована ситуацією, що склалася. На його погляд, вона розвивається непрогнозовано. «Ми скочуємося, —вважає Віктор Ющенко, — до роботи в режимній системі. Проти багатьох народних депутатів порушують карні справи. Вимога до опозиційних парламентаріїв одна: зрадити, поповнити отару, яка називається більшістю».

За словами Віктора Ющенка, стабілізувати становище можна. Перше: повернути центр політичного життя до Верховної Ради і створити у стінах парламенту справжню демократичну більшість. Її повинна формувати не адміністрація Президента. Глава адміністрації Президента має зрозуміти, що Верховна Рада не є філією СДПУ(о). Друге: демократична більшість має невідкладно сформувати уряд за участю Президента. Все інше — пусте, у тім числі й пошуки так званих шляхів співпраці між парламентом і урядом. Третє: щоб відбулося все це, політичні сили повинні підписати угоду про політичні зміни та економічну політику. Таку угоду давно підготувала «Наша Україна».

Іншої більшості у Верховній Раді бути не може, вважає лідер «Нашої України». Нинішній склад парламенту, переконаний Віктор Ющенко, здатен сформувати саме демократичну більшість.

Анатолій КАРАСЬ.

Головне — підготовка законопроектів

(Початок на 1-й стор.).

Окрім того, члени комітету готують деякі зміни й доповнення до вже чинних законів України: «Про інформацію», «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації», «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення».

Робочі групи працюють над проектом Концепції державної інформаційної політики та проектом Концепції розвитку телерадіоінформаційного простору України.

Комітет робить усе можливе, щоб було повністю виконано постанову Верховної Ради України про висвітлення роботи другої сесії парламенту, ухвалену наприкінці першої сесії. В ній ідеться про пряму трансляцію сесії по першій програмі Українського радіо, про висвітлення діяльності народних депутатів Національною телекомпанією України та недержавними теле- і радіокомпаніями.

Наприкінці вересня комітет спільно з Радою Європи та ОБСЄ проведе «круглий стіл» на тему: «Приведення чинного законодавства в інформаційній сфері до європейських стандартів».

Комітет з питань свободи слова та інформації.

Голова Верховної Ради України В. Литвин, Перший заступник Голови Верховної Ради України Г. Васильєв, заступник Голови Верховної Ради України О. Зінченко та керівник апарату Верховної Ради України В. Зайчук висловлюють щире співчуття народному депутату України, голові підкомітету Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Ігорю Степановичу Насалику у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його матері

Майї Федорівни.

ОФІЦІЙНО

Майно захищено указом

Президент України Леонід Кучма підписав указ «Про додаткові заходи щодо підвищення рівня захисту майнових прав сільського населення». Його мета — захист майнових прав селян під час реформування аграрного сектора, поліпшення інвестиційного клімату, збереження та раціональне використання власності сільськогосподарських підприємств.

Кабінету Міністрів України доручено у шестимісячний термін запровадити механізми викупу майнових паїв сільськогосподарськими підприємствами на умовах розстрочення платежів, продажу паїв на конкурентних засадах, реалізації власниками майнових паїв права на одержання цих наділів у натурі, використання внутрігосподарських меліоративних систем і багаторічних насаджень, що належали КСП, які ліквідовано або реорганізовано.

Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міськдержадміністрації мають завершити документальне оформлення прав власності на майно, що перебуває у спільній частковій власності колишніх членів КСП; ліквідувати КСП, що припинили свою діяльність.

Не розглядатимуть

САМОВРЯДУВАННЯ

Депутати Івано-Франківської обласної ради звернулися до своїх донецьких колег із проханням винести на найближчу сесію питання про встановлення додаткових гарантій соціального захисту воїнам ОУН-УПА.

Доцільність внесення цього пункту до порядку денного обговорили на комісії Донецької обласної ради з питань депутатської діяльності та етики, правової політики, правопорядку. Як повідомила прес-служба облради, члени комісії дійшли висновку, що законом визначено правовий статус ветеранів війни і дано вичерпний перелік осіб, віднесених до учасників бойових дій. Депутати не вважають за потрібне розглядати це питання на черговій сесії.

Ліна КУЩ.

ФОТОФАКТ

Відбулася урочиста посвята в студенти першокурсників Національного медичного університету.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Локомотивам — зелене світло

ТРАНСПОРТ

Холдингова компанія «Луганськтепловоз» здала в експлуатацію чергову електричку ЕПЛ-2Т. Це п'ятий за рахунком електропотяг з луганською маркою. Два раніше прийнятих госкомісією вже давно працює на Львівській залізниці, стільки ж залишилося в Донбасі, а шостий проходить випробування на Донецькій залізниці. Судячи з відгуків залізничників, луганські машини їм подобаються. Відмічено їх гарні експлуатаційні якості, сучасний дизайн та комфортабельність.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

* * *

Розпочався серійний випуск першого українського магістрального електровоза ДЕ-1 «Україна». Перші 16 експериментально-дослідних зразків новітнього локомотива витримали комплекс випробувань на трьох залізницях країни, а відтак — удосконалень і тепер за потужністю, економічністю та багатьма іншими параметрами мають переваги над іноземними аналогами. Створено цю машину в науково-виробничому об'єднанні «Дніпропетровський електровозобудівний завод», де вже складають два локомотиви серійного виробництва. Наступного року намічено побудувати 35 вітчизняних електровозів постійного струму. Коштуватимуть вони значно дешевше від імпортних.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Що і хто допоможе журналісту?

Чесно кажучи, досі журналісти мало сподівалися на чиюсь допомогу. Застаріле обладнання редакцій газет, журналів, друкарень і телерадіокомпаній, дороожнеча паперу і засобів зв'язку, недосконале законодавство —усе це та багато іншого призвело до того, що виживати засобам масової інформації стало важче. І часто-густо багатьом вдавалося утриматися на плаву, на жаль, за рахунок саме свободи слова.

Спробою виправити становище є проект державної програми «Журналіст», розроблений Держкомінформом України та Національною Спілкою журналістів.

— Цей документ визначає й конкретні заходи з матеріально-технічного забезпечення державних та комунальних ЗМІ, і джерела фінансування, — каже голова Держкомінформу Іван Чиж. — На колегії Держкомінформу проект програми затверджено. Отож зроблено реальний крок до виконання Указу Президента України «Про додаткові заходи щодо безперешкодної діяльності засобів масової інформації, подальшого затвердження свободи слова в Україні». На 2004—2010 роки намічено конкретні заходи. Це й модернізація поліграфічного обладнання, комп'ютеризація редакцій державних і комунальних ЗМІ, соціальний захист журналістів, підвищення їх кваліфікації та підготовка кадрів.

Чудово було б, якби ці добрі наміри не залишилися тільки намірами. Бо журналістам відомо, як нестабільно фінансують видання. Так, бюджетну програму «Фінансова підтримка преси» станом на 27 серпня нинішнього року профінансовано лише на 18 відсотків. Із передбачених 945 тисяч гривень Держказначейство перерахувало тільки 170 тисяч гривень на підтримку багатостраждальної редакції газети «Кримська світлиця». Таких фактів на колегії наводилось багато. Держкомінформ намагається змінити ситуацію, скоординувавши зусилля самих журналістів, уряду, законодавців.

Вл. інф.

Тендером по знедолених

ПРОБЛЕМА

У притулках для літніх самотніх громадян, дитбудинках, інтернатах щедра пора фруктів та овочів — ніби картинка за склом. Бачить око, та зуб не вкусить. А все через тендер, якого мусять дотримуватися державні заклади.

Найдешевша продукція — у селян. Але жоден із них закупівельного акта не дає. Дають магазини, в яких ціни неприйнятні. Хоч круть, хоч верть, а огірків та помідорів, слив та яблук мешканцям притулків не бачити.

— Чому держава ставить нас у такі умови, що треба обов'язково або хитрувати, або власні гроші за продукцію викладати? — запитує директор кам'янець-подільського соціального центру «Надія» Катерина Грубеляс.

Ще на початку нинішнього літа наш корпункт розпочав акцію «Поділися врожаєм із сиротами та старенькими», закликавши до неї кам'янчан. Товариство садівників та городників (голова Анатолій Єнтц), котре давно дружить із «Голосом України», найчастіше доставляє в «Надію» та дитячий притулок «Малятко» частку вирощеного. Додав Анатолій Єнтц «Надії» і хліба духовного: передплатив «Голос України» для її мешканців та колективу.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

ВІСТІ З ОДЕЩИНИ

На всі смаки

В усіх районах області розпочалися сільськогосподарські ярмарки, що триватимуть до пізньої осені. З близьких і віддалених сільгосппідприємств, фермерських господарств, переробних та харчосмакових підприємств сільських районів приїздять сотні автомашин зі свіжими овочами, фруктами, баштанними, продукцією ферм і пасік, готовими харчовими продуктами. Їм відведено спеціальні місця, про які заздалегідь попереджено мешканців міста. Ціни на ярмарках — цілком доступні, без всіляких «накруток». У місцях проведення ярмарків відбуваються численні культурно-масові заходи.

100 мільйонів на нашу користь

Підприємства регіону дедалі активізують свою експортну політику, в результаті чого нинішнього року експорт вироблених в області товарів перевищив імпорт уже більш як на 100 мільйонів доларів. Позитивне сальдо зовнішньої торгівлі забезпечують майже всі основні галузі регіону, що стало можливим завдяки наполегливому впровадженню сучасних технологій, підвищенню якості продукції, налагодженню нових партнерських зв'язків.

Плюс комп'ютеризація

В Ізмаїлі за рішенням міськради розпочато реалізацію програми з комп'ютеризації загальноосвітніх шкіл. Донедавна у місті з багатотисячною армією школярів був лише один комп'ютерний клас — у політехнічному ліцеї. Тепер тут обладнано ще один. З'явився комп'ютерний клас і в загальноосвітній школі №8 — дарунок місцевої організації партії «Яблуко». Ще у трьох великих школах такі класи вирішено обладнати найближчим часом за рахунок міського бюджету.

Конверсія розсекреченого острова

На острові Зміїний у Чорному морі, що тепер належить до Кілійського району Одещини, розпочалися активні роботи з його конверсії та перетворення на екзотичний туристичний центр. Це стало можливим після того, як з держбюджету було виділено й перекачано у розпорядження області 10 мільйонів гривень, призначених саме на надання Зміїному цивільного статусу. На ньому, окрім військових, з'явилися рибалки, моряки, археологи, просто любителі екзотики. Тут уже відкрито поштове відділення, триває спорудження причалу. Очікується, що його введуть у дію вже нинішнього року. Там зможуть швартуватися не тільки катери і яхти, а й круїзні лайнери. Багатьох туристів зацікавлять, безперечно, останки античного храму Ахілла та затонулих кораблів, підводні печери, прямовисні скелі, багата іхтіофауна.

Як відроджується держава

З-під пера в минулому професійного журналіста, а нині доктора історичних наук, професора Семена Цвілюка вийшла книжка «Відродження держави: Україна 1991—2001 рр.». Це не тільки оригінальне монографічне дослідження подій і явищ новітнього часу, їхнє науково-історичне осмислення, а й захоплююча популярна публіцистика для широкого загалу — у цьому її особлива цінність. Автор прагне знайти шляхи здолання перешкод, що виникають у становленні нашої держави, дивитися вперед, веде до висновку: розірвавши остаточно пута минулого, Україна таки стане багатою матеріально і духовно демократичною державою.

Мільйон доларів за заручника

Саме таку суму зажадали викрадачі за звільнення молодого лікаря-стоматолога. Однак одержати викуп їм не вдалося: завадили правоохоронці, які в гранично стислий термін «сіли на хвіст» злочинній групі, а потім і затримали двох із нападників, оголосивши ще двох у розшук.

У вівторок 20 серпня одразу по обіді до стоматологічного центру «Аполлон», що по вулиці Новосельського в Одесі, вдерлося троє озброєних чоловіків у масках. Вони захопили і вивезли в невідомому напрямку лікаря-стоматолога К. Невдові один із злочинців зателефонував з вимогами викупу батькові молодого лікаря аж до... Стокгольма, де той, як один із керівників нафтової компанії «Синтез ойл», перебував.

Проаналізувавши телефонні розмови, слідчі дійшли висновку, що викрадення скоїли іноземці. Згодом було встановлено місце перебування заручника. Під час операції з його звільнення вдалося затримати двох підозрюваних — одесита та громадянина Судану. Ще двом — сирійцям вдалося зникнути. Слідство у цій справі та розшук підозрюваних тривають.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Чи виконуватимуться судові рішення,

або Хто може бути народним депутатом

Відповідь на останнє запитання дає Конституція України: громадянин України, якому виповнилося 21 рік, має право голосу і мешкає в Україні впродовж останніх п'яти років. І тільки непогашена і незнята судимість за скоєння умисного злочину є, за Конституцією, перепоною для обрання до парламенту.

Як відомо, Конституція — це закон прямої дії.

Постановою окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу № 18 від 14 липня 2002 року № 100 Коломойцеву—Рибалка В. Е. було відмовлено в реєстрації кандидатом у народні депутати України з посиланням на те, що ч.5 ст.82 закону не передбачає реєстрацію кандидатом у народні депутати України однієї і тієї особи після скасування рішення про її реєстрацію.

Вказану постанову окружної виборчої комісії було скасовано рішенням Апеляційного суду Вінницької області від 19 липня 2002 року за скаргою Коломойцева—Рибалка В. Е. як незаконну. При цьому суд скасував також постанову окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу № 18 від 15 липня 2002 року № 101 «Про визнання народного депутата обраним в одномандатному виборчому окрузі № 18», а Центральну виборчу комісію суд зобов'язав вирішити питання про визнання повторних виборів депутата в одномандатному виборчому окрузі № 18, які відбулися 14 липня 2002 року, недійсними. Було встановлено судом, що під час проведення повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 18 мали місце порушення вимог Конституції України та Закону України «Про вибори народних депутатів України», які не дають змоги з достовірністю визначити результати волевиявлення виборців.

Це є підставою для визнання Центральною виборчою комісією виборів депутата в цьому окрузі недійсними на підставі рішення суду. Однак Центральна виборча комісія, не виконавши рішення Апеляційного суду Вінницької області, в частині визнання виборів недійсними, 24 липня 2002 року прийняла постанову № 977, якою зобов'язала окружну виборчу комісію одномандатного виборчого округу № 18 прийняти рішення про результати повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 18, що відбулися 14 липня 2002 року.

При цьому в тексті постанови Центральної виборчої комісії ішлося про те, що «Центральна виборча комісія не вбачає підстав для визнання повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 18, що відбулися 14 липня 2002 року, недійсними».

Відповідно до Конституції України юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі, а судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України.

Частиною першою ст.14 ЦПК України встановлено, що рішення, ухвала і постанова суду або судді, що набрали законної сили, є обов'язковими для всіх органів, підприємств, установ, організацій, службових осіб та громадян і підлягають виконанню на всій території України.

Відповідно до ст.11 Закону України «Про судоустрій» судове рішення, яким закінчується розгляд справи у суді, ухвалюється іменем України.

Судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання усіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, об'єднаннями громадян та іншими організаціями, громадянами та юридичними особами на всій території України. Невиконання судових рішень тягне передбачену законом відповідальність.

Відповідно до ч.4 ст.243-15 ЦПК України рішення суду у справах з розгляду скарг, заяв на рішення, дії або бездіяльність, що стосуються виборів народних депутатів України, є остаточними і оскарженню не підлягають, тобто вони набирають чинності з моменту проголошення.

Отже, не вирішивши питання про визнання повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 18 недійсними, тобто не виконавши рішення Апеляційного суду Вінницької області від 19 липня 2002 року, Центральна виборча комісія, прийнявши постанову від 24 липня 2002 року № 977, порушила вимоги Конституції України, ЦПК України, Закону України «Про судоустрій».

Оскільки, як встановлено судом, під час повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі № 18 було порушено закріплений у п.1 ч.2 ст.10 Закону України «Про вибори народних депутатів України» принцип законності здійснення виборчого процесу, у зв'язку з чим було обмежене встановлене ч.2 ст.71 Конституції України право виборців одномандатного виборчого округу № 18 на вільне волевиявлення під час повторних виборів до Верховної Ради України четвертого скликання, окружна виборча комісія одномандатного виборчого округу № 18 повинна була прийняти за результатами повторних виборів народного депутата України, які відбулися 14 липня 2002 року, рішення про подання до Центральної виборчої комісії про визнання повторних виборів народного депутата України в одномандатному виборчому окрузі, які відбулися 14 липня 2002 року, недійсними.

Але постановою окружної виборчої комісії № 104 одномандатного виборчого округу № 18 від 25 липня 2002 року повторно визнано обраним народним депутатом України по одномандатному виборчому округу № 18 Одайника Миколу Миколайовича. Тобто окружною виборчою комісією фактично було прийнято постанову, аналогічну попередній, яку було скасовано 19 липня 2002 року Апеляційним судом Вінницької області як незаконну.

Після прийняття вказаної постанови і оприлюднення Центральною виборчою комісією результатів виборів депутата в одномандатному виборчому окрузі № 18 повноваження окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу № 18 були припинені.

Рішенням Апеляційного суду Вінницької області від 6 серпня 2002 року за скаргою Коломойцева—Рибалка В. Е. постанову окружної виборчої комісії одномандатного виборчого округу № 18 від 25 липня 2002 року № 104 про обрання народного депутатата України скасовано, а Центральну виборчу комісію зобов'язано вирішити питання про визнання повторних виборів депутата в одномандатному виборчому окрузі № 18, які відбулися 14 липня 2002 року, недійсними. Бо, як встановлено судом, під час проведення виборів народного депутата в одномандатному виборчому окрузі № 18 мали місце порушення, які не дають змоги з достовірністю визначити результати волевиявлення виборців.

Невиконання Центральною виборчою комісією рішення суду дискредитує органи влади України в цілому і створює негативний імідж нашої держави на міжнародній арені.

Постанову окружкому про обрання депутата скасовано судовим рішенням Апеляційного суду Вінницької області 6 серпня 2002 року. За Законом «Про вибори народних депутатів України» визнати кандидата обраним депутатом може тільки окружна комісія. ЦВК такого права не має. Оскільки окружком припинив свої повноваження, необхідно оголосити нові вибори і створити нову окружну виборчу комісію. Тоді й буде виконано рішення Апеляційного суду Вінницької області.

Адже Валерій Едуардович має намір іти до перемоги. Якщо ЦВК не виконає рішення Апеляційного суду Вінницької області, він звернеться до Європейського суду з прав людини. Його навіть не зупиняє те, що вся процедура може розтягнутися на тривалий час. Для нього як людини, яка брала участь у створенні Конституції та виборчого законодавства, це вже справа принципу.

Мирослава МИРНА.

Хто до Ліги, а хто до УЄФА...

СПОРТ

Футбол. Ліга чемпіонів. Третій кваліфікаційний раунд. Матчі-відповіді. «Легія» (Польща) — **«Барселона» (Іспанія)**. 0:1 (0:3). **«Локомотив» (Росія, Москва)** — «Грац» (Австрія). 3:3 (2:0). «Штурм» (Австрія) — **«Маккабі» (Ізраїль, Хайфа)**. 3:3 (0:2). **«Осер» (Франція)** — «Боавішта» (Португалія). 0:0 (1:0). **АЕК (Греція)** — «Апоель» (Кіпр). 1:0 (3:2). «Слован» (Чехія) — **«Мілан» (Італія)**. 2:1 (0:1). «Бронбю» (Данія) — **«Русенборг» (Норвегія)**. 2:3 (0:1). **«Ньюкасл» (Англія)** — «Железнічар» (Боснія). 4:0 (1:0). **«Базель» (Швейцарія)** — «Селтік» (Шотландія). 2:0 (1:3).

Примітка: у дужках — результати перших матчів.

Феєрверк у київському небі

«Динамо» (Україна, Київ) — «Левський» (Болгарія, Софія). 1:0 (перший матч — 1:0).

Гол: Чернат, 42. На 70-й хвилині Чиліков не реалізував пенальті.

«Динамо»: Рева, Хацкевич, Дмитрулін, Каддурі, Чернат (Мелащенко, 90), Пеєв (Гусін, 72), Шацьких, Гіоане, Радченко, Несмачний, Саблич.

«Левський»: Іванков, Стоїлов, Марков, Вава, Лаваль, Симонович, Головської, Чиліков, Ангелов (Колєв, 76), Стоянов, Пантелич (Телкійський, 72).

Попереджено: Головського: 11, Стоянова, 24, Стоїлова, 26, Дмитруліна, 63, Каддурі, 77, Маркова, 88.

Арбітр — Пол Грем (Англія).

28 серпня. Київ. Стадіон «Динамо» імені Валерія Лобановського. 24 градуси. 18 000 глядачів.

Приємно усвідомлювати, що багаторазовий чемпіон України вшосте поспіль вийшов до головного турніру Ліги чемпіонів. А це означає, що ми знову безпосередньо причетні до захопливих подій, побачимо динамівців у грі проти найсильніших клубів континенту. Отже, яскраве футбольне свято для нас триває.

Переможний гол господарі забили завдяки ефектній комбінації. Її розпочав Каддурі, продовжив Шацьких, а завершив сильним ударом Чернат.

Не щедрий на емоції наставник переможців **Олексій Михайличенко** не приховував радісного настрою. Ще б пак, це перший гучний успіх у його тренерській кар'єрі.

— Зважаючи на кадрові проблеми, які переслідують команду останнім часом, на гру ми вибрали тактику «від оборони», — сказав Олексій Олександрович. — Хоч багато хто називає Віталія Реву героєм матчу, я хочу відзначити загалом усю команду. Динамівці були сьогодні єдиним механізмом, допомагаючи і доповнюючи один одного на кожній ділянці поля. А це головне!

Незважаючи на втрату багатьох футболістів, завдання виходу до групи Ліги чемпіонів вирішувати треба було наявним арсеналом гравців. Вдячний хлопцям за відмінно виконану роботу.

Матч був особливо складний, адже зовсім недавно більшість гравців повернулися зі своїх збірних. Команда «Динамо» сьогодні як ніколи інтернаціональна, і часу для підготовки бракувало, була ще й кубкова гра в Житомирі з «Поліссям». Можливо, сьогодні ми діяли не так яскраво, але футболісти віддали всі сили і зробили все, що могли.

Одначе свято для футболістів і тренерів уже закінчилося. 1 вересня на нас чекає гра восьмого туру чемпіонату України з криворізьким «Кривбасом».

Разом з тренером на післяматчеву прес-конференцію прийшов герой зустрічі воротар динамівців **Віталій Рева.**

— Ми виконали поставлене на сезон завдання — вийшли до Ліги чемпіонів. Але на цьому зупинятися не збираємося. Хлопці сповнені бажання, тож про якесь розслаблення мова йти не може. Прагнутимемо гідно відстоювати честь клубу у престижному турнірі.

— Який з ударів — пенальті чи «постріл» Симоновича — було складніше парирувати?

— Без злагодженої гри оборони, коли хлопці боролися за кожний м'яч протягом всієї зустрічі, важко відстояти ворота «на нуль». Ми не пропустили, і в цьому заслуга оборони.

У пенальті моя провина, тому зобов'язаний був виручати команду. В той момент я повністю зібрався і відбив удар Чилікова. Тому складніше було парирувати одинадцятиметровий.

Щасливий був, зрозуміло, і президент ФК «Динамо» (Київ) **Ігор Суркіс.**

— Як уже сказали, головне завдання сезону ми виконали — «Динамо» потрапило до Ліги чемпіонів, — зазначив він. — Далі команда повинна проявляти характер, формуватися і відроджуватися. Сподіваюся, незабаром повернуться у стрій футболісти, здатні посилити нашу гру. А сьогодні на полі був колектив однодумців, людей, які чесно роблять свою справу.

— Яка мотивація буде в динамівців у Лізі чемпіонів?

— Київське «Динамо» — команда з ім'ям. Тому я впевнений, що хлопці у кожній грі боротимуться і відстоюватимуть честь клубу до кінця.

Фото Івана ТИМЧЕНКА (ФК «Динамо», Київ).

Футболісти «Левського» намагаються зупинити півзахисника киян Флоріна Черната, але не втримали...

Щасливий білет дістався не нам

«Брюгге» (Бельгія) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 1:1 (додатковий час — 0:0, пенальті — 4:1, перший матч — 1:1).

Голи: Воробей, 13, Чех, 75. **Післяматчеві пенальті реалізували**: Б. Мартенс, де Кок, Сімонс, Ланге — Левандовський; **не влучили** — Пестряков і Воробей.

«Брюгге»: Верлинден, де Кок, Сімонс, Верхейн (Смолдерс, 63), Енглвберт, Ристич, Серебренніков (Чех, 69), Мендоза (С. Мартенс, 109), Ланге, Б. Мартенс, Шпилар.

«Шахтар»: Ковалевський, Старостяк, Тимощук, Воробей, Ндіай, Агахова, Попов (Левандовський, 46), Гай, Белік (Пестряков, 71), Окоронкво, Флоря.

Попереджено: Агахову, 61, Вороб'я, 74, С. Мартенса, 114, Сімонса, 115.

Арбітр — Тері Хауге (Норвегія).

28 серпня. Брюгге. Стадіон «Ян Брейдель». 28 000 глядачів.

Можна лише пошкодувати, що Андрій Воробей, який відкрив рахунок у цьому матчі, ще принаймні тричі міг відзначитися і не скористався з цього. Низький процент реалізації — давня хвороба цього талановитого спортсмена.

Сценарій бельгійського поєдинку був дзеркальним відбитком донецького. «Шахтар» вийшов уперед, а під завісу дозволив суперникові зрівняти рахунок. Наставник «Брюгге» Тронд Сольєк угадав із заміною, випустивши на поле Чеха. Словенець забив отого рятівного м'яча. Нульовий додатковий час, і справа докотилася до серії пенальті. А це, як відомо, звичайнісінька лотерея. Щасливий білет, на жаль, витягли господарі.

Отож залишається побажати «Шахтареві» успішного виступу в Кубку УЄФА.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Київ — за мирне врегулювання

Президент України Леонід Кучма підтвердив, що Україна виступає за мирне врегулювання ситуації, що склалася в Панкиській ущелині. Про це він заявив під час зустрічі із секретарем Ради національної безпеки Грузії Тедо Джапарідзе в середу в Києві, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**. Український Президент підтвердив також готовність України до поглиблення особливого партнерства з Грузією. Він зазначив, що Україна покладає великі надії на головуючу в ГУУАМ Грузію щодо активізації діяльності в рамках об'єднання. Президент наголосив, що двосторонні відносини між Україною і Грузією матимуть вирішальне значення для подальшого розвитку цієї організації, зокрема для розробки засад і дій зі створення зони вільної торгівлі в рамках ГУУАМ.

«Танцюрист диско» — поза законом

Влада Кабула заборонила столичному афганському телебаченню демонструвати індійські художні фільми та західні телесеріали. Столичним розважальним радіостанціям також заборонено транслювати в ефірі пісні, які виконують жінки. Таке рішення ухвалив державний керуючий кабульським телебаченням Мохаммед Ішак, котрий у минулому очолював один з великих загонів у складі Північного альянсу. Як повідомляє Рейтер, він не пояснив мотиви свого рішення.

На знімку: ці плакати із зображенням недостатньо цнотливих зарубіжних актрис мають попит на кабульському ринку.

Фото АП.

Як потрапити до Шенгена через прозорий кордон

Варшава, яка свого часу пообіцяла після вступу до ЄС «пробити» для Калінінграда особливий статус, схвалила сміливу ініціативу російського президента про запровадження безвізового режиму між Росією і ЄС. Про таку новину перший дізнався голова верхньої палати російського парламенту Сергій Миронов, котрий минулого тижня побував з офіційним візитом у Києві і, відсвяткувавши тут День незалежності, вирушив до Варшави. Під час зустрічі з Мироновим Александр Квасневський висловився про нову ініціативу Путіна так: «Це підхід XXI століття».

Утім, країни Євросоюзу консервативніші у своїх підходах до візової політики. Швеція уже заявила про те, що не вважає за доцільне вводити взаємний безвізовий режим між Росією та ЄС і розглядати це як єдино можливий варіант розв'язання калінінградської проблеми.

Реакцію українського МЗС на цю ініціативу Путіна кореспонденту «ГУ» дізнатися не вдалося. Але й так зрозуміло, що йдеться про досить віддалену перспективу. Адже щоб безвізовий в'їзд до Шенгенської зони став для росіян реальністю, потрібно щонайменше побудувати по-європейському міцний кордон між Росією та її сусідами. У тому числі й Україною. А тут ще є багато невирішених питань...

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Чисто Біла Русь

Поки ми готуємося провести Рік Росії в Україні, наші білоруські сусіди хочуть оголосити 2003-й Роком наведення порядку в країні. З такою пропозицією, покликаною перетворити країну на «візитну картку всієї Європи», виступив президент Білорусі Олександр Лукашенко.

Для здійснення цих амбіційних планів, на думку Лукашенка, треба залучити всіх мешканців міст і сіл. «Наші люди готові, але районна влада має організувати роботу (з благоустрою території. — **«ГУ»**)», — сказав він на нараді, присвяченій розгляду генерального плану розвитку Мінська.

Президент наголосив, що життєві стандарти мають бути приблизно однакові в усіх містах країни. Біла Русь має стати справді білою, красивою, чистою країною, візитною карткою всієї Європи.

Третина підлітків у нас — з цигаркою в зубах

Згідно з результатами всесвітнього дослідження, проведеного кількома організаціями з охорони здоров'я, 14 відсотків підлітків у світі палять. Однак для України цей показник вищий, а саме: третина всіх хлопців та дівчат віком від 13 до 15 років. Стільки ж підлітків палять у Росії та Чилі. Загальносвітові середньостатистичні дані також свідчать, що чверть усіх підлітків розпочала палити ще в 10-річному віці. Водночас дві третини їх заявляють, що хочуть «зав'язати» зі шкідливою звичкою.

Дослідження «Глобальний огляд молоді та тютюну» проводили в 43 країнах світу. Його організували Світова організація охорони здоров'я та низка американських і канадійських організацій. Згідно з іншими дослідженнями, підліткам потрібно лише кілька тижнів паління, аби виробити цю звичку.

Дискримінація? Сегрегація? Етнократія?

Неприємне це слово — дискримінація. Влада воліє подавати справу так, немов це явище відійшло в минуле і сьогодні ні на рівні законів, ні на рівнях підзаконних актів і повсякденної практики дискримінації немає тому, що не може бути ніколи.

Ваш кореспондент був присутній на «круглому столі», де обговорювався проект звіту щодо Латвії «Програма моніторингу процесу вступу до ЄС — захист меншин». Цей документ — своєрідну альтернативу державному звіту із згаданої проблеми — підготували недержавні Інститут відкритого суспільства і Латвійський Центр з прав людини та етнічних досліджень.

Треба було чути, як завзято запрошені чиновники протестували проти таких, наприклад, формулювань проекту:

— У державній програмі є також тенденція уникати будь-яких згадувань міжнародних стандартів з прав людини та антидискримінаційних заходів. Це особливо слабкий бік, зважаючи на відсутність у Латвії всеохоплюючих законодавчих рамок, які забезпечують запобігання дискримінації, захист і розвиток прав меншин. У Латвії немає всеохоплюючого антидискримінаційного законодавства, що відповідає директиві ЄС про расову рівність. Латвія ще не ратифікувала Рамкову конвенцію про захист прав національних меншин (підписану 11 травня 1995 р.) та Європейську Хартію регіональних мов або мов меншин, вона також не прийняла всеохоплюючого закону про меншини. ... Вона не згадує про занепокоєння меншин і громадянського суспільства дискримінацією в доступі до робочих місць, державної служби тощо або про вимоги забезпечення різних прав меншин. Зважаючи на відсутність, окрім програми, політичних заходів у сфері запобігання дискримінації та забезпечення прав меншин, це — серйозна прогалина в програмі.

І хоча за «круглими столами», в ЗМІ, парламенті та на «тусовках» прибічників опозиції слова дискримінація, апартеїд, сегрегація тощо лунають давно, без наукових досліджень проблеми діалог з владою опозиції і деяких організацій нацменшин нагадував діалог глухого зі сліпим.

І ось таке дослідження з'явилося. Політолог Артіс Пабрікс із згаданого Центру опублікував звіт «Етнічні пропорції, зайнятість і дискримінація в Латвії». Якщо кількість латишів у законодавчій та виконавчій владі громадськості була більш-менш відома, то етнічні пропорції у сфері підприємництва опубліковано вперше.

Серед усіх співробітників міністерств латиші становлять 92%. У деяких міністерствах ця цифра наближається до 100%, зате в Управлінні місць ув'язнення МВС латишів лише 37%, росіян — 46%, решта — інших національностей. У місцевих органах влади також переважають латиші навіть у тих регіонах, де вони в меншості. Обумовлено це тим, що майже третина населення (здебільшого — нелатишів) не отримала політичних прав. А процес натуралізації відбувається дуже повільно.

У Сеймі склад змінюється, але ніколи кількість латишів у законодавчому органі не опускалася нижче 80%. Серед співробітників найбільших компаній частка латишів від 33% до 100%, що значно точніше відбиває етнічну ситуацію в країні, адже частка латишів у населенні —58,8%. У бізнесі на «п'ятий пункт» звертають увагу в останню чергу...

Поєднання цифр 92% (виконавча влада) і 80% (законодавча) з 58,8% (усе населення) дає підставу критикам казати, що в Латвії створено не демократію, а етнократію.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

Ісламабад

«Аль-Каїда» в Пакистані

«На території Пакистану діє певна кількість ісламістів із «Аль-Каїди», — зізнався президент Пакистану Первез Мушарраф. За його словами, вони чинять дестабілізуючий вплив на ситуацію в деяких містах країни. Є дані, підкреслив президент, що підтверджують причетність цих людей до недавніх нападів на іноземців і християн у Пакистані. Щодо Усами бен Ладена, то є здогади і про його перебування в Пакистані.

Сеул

США звинувачують Північну Корею

Сполучені Штати назвали Північну Корею головним розповсюджувачем технології виробництва балістичних ракет. З цією заявою в Сеулі виступив високопоставлений американський дипломат Джон Болтон. У Південній Кореї він веде переговори з представниками міністерств закордонних справ та оборони про ракетну й ядерну програму Північної Кореї.

Газа

І знову жертви

У секторі Газа від вогню ізраїльських танків загинули чотири палестинці, зокрема жінка та двоє її дітей. Ще кількох осіб поранено. Ізраїльські рейди в цьому районі тривають уже другу ніч. Служба безпеки повідомляє, що операція — це реакція на отриману інформацію про наявність у палестинському селі складу боєприпасів і зброї.

Вашингтон

Ну чому їх не люблять?

Уряд США має намір організувати конференцію, на якій обговорюватимуть причини антиамериканських випадів і способи боротьби з ними. Наступного тижня у Вашингтоні планують зібрати групу вчених, які зустрінуться з дипломатами та аналітиками з Держдепартаменту.

Брюссель

Імунітет не нададуть

Юристи—експерти Єврокомісії заявили, що країни ЄС не мають права надавати громадянам США імунітет від переслідування новим Міжнародним кримінальним судом. Будь-яка країна, що поступилася адміністрації Буша, діятиме всупереч цілям і завданням Міжнародного суду, заявили члени комісії.

Венеція

Відкривається кінофестиваль

Цього року на найстарішому кінофестивалі буде представлено кілька прем'єр Голлівуду та нові фільми з різних країн світу. За головний приз — Золотого лева — боротимуться автори 21 стрічки. Особливу увагу привернув знятий на французькі гроші фільм про події 11 вересня, в якому критично оцінюється позиція американської влади.

Лондон

Потрібна нова резолюція щодо Іраку

Британський уряд заявив, що розглядає можливість оголошення крайнього терміну для повернення до Іраку інспекторів ООН з озброєнь.

Чинні резолюції ООН, заявив міністр закордонних справ Джек Стро, і так потребують від Іраку негайного підпорядкування, проте британський уряд має намір зробити ще один крок. Нова резолюція ООН у разі прийняття її Радою Безпеки надасть юридичну основу для можливих воєнних дій проти Іраку.

ФОТОФАКТ

Палестинець Мохамед Ельхаджин разом зі своєю матір'ю та двома братами загинув позаминулої ночі внаслідок влучення в його будинок випущеного ізраїльським танком снаряда.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Хто в Сумах господар?..

ПИТАННЯ РУБА

З лютого минулого року в Сумах взимку не було тепла, а влітку — гарячої води. Так «голубить» місто ТОВ «СумиТЕКо» на чолі з Володимиром Винокуром.

Піднявши тарифи майже вдвічі, за неповні півроку на «благодатній» ниві комунальники отримали кількамільйонний бариш.

Коли цей факт став надбанням громадськості, роботою «благодійників» серйозно зацікавилися фіскальні і правоохоронні органи. Факти підтвердилися. Однак таке «новаторство» чомусь зійшло «винахідникам» з рук. Відчувши безкарність, вони, не мудруючи, вдаються до наступного «експерименту»: відразу після торішнього Дня Перемоги, буцімто через брак коштів на ремонт обладнання орендованої ТЕЦ, на тривалий час лишають Суми без гарячої води. Однак і цю гірку «пігулку» міська влада проковтнула майже не скривившись: несміливі спроби закликати до порядку були марні. Втретє, якраз на початку минулорічного опалювального сезону, обласний центр залишили без тепла і гарячої води. Аргумент тривіальний: п'ятимільйонна заборгованість. І хоча керівництво держінспекції з контролю за цінами в Сумській області по гарячих слідах передало до місцевої прокуратури акт, де чорним по білому значилося, що внаслідок грубого порушення чинного законодавства «Суми-ТЕКо» отримало 2,5 мільйона гривень додаткової виручки, а населення при цьому було обраховано. Що, як ви, певно, здогадалися, знову зійшло «кмітливцям» з рук.

Гадаєте, на цьому вони заспокоїлися? Якщо торік «Суми-ТЕКо» завдавало місту, так би мовити, лише превентивних ударів, то нинішнього — пішло в рішучий наступ: жителів укотре позбавили необхідних зручностей. І на невизначений час. Сумчани б'ють на сполох, обурюються, вимагають притягти винних до відповідальності, але їх практично ніхто не чує.

А пан Винокур гне своє: «Погасите десятимільйонний борг — дам гарячу воду!»

— Заборгувало населення справді чимало, — заперечує йому заступник міського голови Микола Рябенко. — Але чому? Чимало квартиронаймачів бойкотує сплату через неякісність «теплових» послуг та невчасні перерахунки за них недоброзичливців, які постійно чинять спроби в'їхати в рай за чужий рахунок. Зрештою, якщо все летить шкереберть у теківському «князівстві», чому Винокур і К° з такою впертістю чіпляються за нього руками, ногами й зубами?

Пан Винокур скаржиться на перепони з боку міськвиконкому, через що «Суми-ТЕКо» не можуть розпочати ремонтні роботи з підготовки ТЕЦ до зими.

— Але сумчан не обдуриш, — продовжує М. Рябенко. —Хочете знати, чому цей добродій звинувачує міську владу? Тому, що голова Олександр Андронов відмовився підписувати документ на вищезгаданий ремонт. Не тому, що хотів потішити свої начальницькі амбіції. ТЕКівці хочуть, крім амортизаційних відрахувань і ремонтного фонду, закладених у тарифах на послуги, використати на ремонт і певну частину прибутків (Отже, прибутки все-таки є. — **Авт.**)

На перший погляд усі дії — в рамках правил. Однак саме цей пункт і став каменем спотикання. Міська влада хоч сьогодні готова йти на компроміс (зима ж бо не за горами), але за умови отримання правдивої відповіді на запитання: яке обладнання ремонтуватиметься за рахунок прибуткової частини? А ось Винокур не тільки відмовляє орендодавцю в його законній вимозі, а й зустрічає її в штики.

— Спроба орендарів без узгодження з нами вкласти в ремонт невідомо чого і невідомо скільки може вилізти місту боком, — пояснює М. Рябенко. — Сьогодні вони залучають власний капітал, а завтра, якщо не компенсуємо їм цих витрат, притиснуть до стінки, примовляючи: «Було ваше — стало наше». І ТЕЦ з комунальної перейде у приватну власність, а нам дістанеться облизень. Оце і називається здійснити приховану приватизацію. За такого розкладу «Суми-ТЕКо» поставить обласний центр на коліна.

То хто в Сумах господар — виконком міської ради чи директор «Суми-ТЕКо» Володимир Винокур?

Поки з'ясовуються стосунки між владою і монополістом, сумчани-оптимісти, щодня спалюючи десятки тисяч кубометрів газу, купаються в ночвах, а песимісти масово записуються в секції любителів зимового плавання. А що коли Винокур і справді покаже владі, де раки зимують?

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Форум україністики

У Чернівцях відкрився V Міжнародний конгрес україністів. На зібрання прибуло більш як 700 учених з 24 країн світу. Найбільші делегації — від Польщі, Німеччини, Канади, Італії, Росії, США, Болгарії і, звичайно, від України. На конгресі розглядатимуть теми: «Освіта в Україні», «Географічна історія», «Історія культури», «Кінознавство та театрознавство», «Українська мова в сучасній Україні», «Сучасна українська література: теоретична перспектива», «Література і питання національної ідентичності», «Авангард і новаторство в літературі», «Проблеми інформаційного простору в Україні», «Україна очима іноземців», «Українське козацтво в контексті світової історії», «Проблеми вищої школи в Україні», «Правознавство», «Релігієзнавство», «Педагогіка», «Поезія і філософія» та інші. Крім того, в рамках заходу відбудеться наукова конференція «Хотину — 1000 років». Після завершення конгресу планується видати десятитомник представлених наукових праць.

На врочистому засіданні з нагоди відкриття конгресу вчена рада Чернівецького національного університету присвоїла звання почесного доктора наук голові Українського історичного товариства, речнику української діаспори Любомиру Винарю із США та видатній українській письменниці Ліні Костенко, яка колись навчалася в Чернівецькому університеті.

Принагідно відбулися презентації видань і проектів останніх років, які свідчать про розвиток української науки. Іван Дзюба представив перший том «Енциклопедії сучасної України», Микола Жулинський — перший та другий томи Повного академічного зібрання творів Тараса Шевченка, Дмитро Наливайко — чергові томи Бібліотеки світової літератури.

Василь БАБУХ.

Китайців цікавить наш льон

Протягом кількох днів на Житомирщині перебувала делегація з провінції Хай Лунцзян Китайської Народної Республіки. Гості відвідали господарства, що займаються вирощуванням льону, побували на підприємствах, які його переробляють. Саме ця сільськогосподарська культура зацікавила гостей не випадково. У провінції Хай Лунцзян льону приділяють велику увагу. Але текстильній промисловості Китаю таки бракує сировини. На Житомирщині площі під льоном тепер щороку розширюються. Однак попит на волокно зростає швидше і, як прогнозується, до 2005 року збільшиться у два з половиною рази. Значно наростити виробництво льону в області можна лише шляхом залучення інвестиційних ресурсів. Голова облдержадміністрації Микола Рудченко привернув увагу до того, що в північні райони регіону, де й займаються довгунцем, гроші вкладати вигідно. Зокрема, й тому, що це — територія пріоритетного розвитку, де діють пільги в оподаткуванні. Переговори щодо конкретних аспектів взаємовигідного співробітництва буде продовжено найближчими днями.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

У НОМЕР

■ *Львов*

Тишу — під захист

Львівська міліція разом із муніципальною дружиною розпочала рейд по барах, які працюють у нічний час.

Після загибелі Ігоря Білозіра Львівська міська рада ухвалила рішення про захист звукового середовища, адже трагічний інцидент, нагадаємо, розпочався саме з «репертуарної суперечки» після опівночі. Тоді громада порушила питання: чому в барах звучить вульгарщина та ще й форсована підсилювачами? Минув час — про постанову забули. До органів влади надходять скарги від мешканців, які потерпають від нічних розваг поряд із житлом. Отже, правоохоронці мають намір покласти край звуковому хуліганству.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

■ *Луцьк*

Вішали локшину «на вуха»

Підпільний цех з виготовлення макаронів виявили в обласному центрі Волині співробітники управління СБУ. В занедбаному складському приміщенні вони знайшли сучасне виробниче обладнання. Майже двадцять тонн макаронів, сумнівні добавки і барвники.

Як з'ясувалося, спритні макаронники за добу ліпили від трьох до п'яти тонн продукції. Збували неякісний товар під маркою популярних сортів тутешньої макаронної фабрики на ринках Луцька й області. Нині «макаронна» справа — у прокуратурі міста.

Роман ЖИЖАРА.

■ *Запоріжжя*

Вода є, але пити не можна

Майже п'ятьом тисячам мешканців Північного мікрорайону Токмака рекомендовано використовувати питну воду лише на технічні цілі. Працівники місцевої санепідемстанції виявили в ній істотні відхилення від норми. Що три дні воду беруть на бактеріологічний аналіз. Показники поки що не погіршилися. Але й не поліпшилися, попри зусилля комунальників, які промивають горезвісну ділянку водогінних мереж. Останні вже давно відслужили своє, але коштів для заміни у міста немає.

Олександр АБЛІЦОВ.

■ *Дніпропетровськ*

Душі оптом і вроздріб

Ще одну групу із п'яти осіб, яка займалася вивезенням за кордон (у Грецію) для сексуальної експлуатації українських жінок, викрили і затримали на Дніпропетровщині. «Бізнес» було налагоджено так, що спритні вербувальники отримували не лише готівкою, а й цілком «легально», через банки, нібито належну їм виручку за використання «живого товару». За інформацією, яку зібрало слідство, заробити таким чином ці ділки встигли щонайменше 250 тисяч доларів. Справу передано до суду.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

ФОТОФАКТ

У Криму після тривалих злив стоїть ясна неспекотна погода. А тому ніщо не заважає і позагоряти, і рибу половити.

Фото Андрія КАНІЩЕВА (УНІАН).

ВІСТІ З ТЕРНОПІЛЬЩИНИ

Пацани, фотографуйтесь!

Більше двох десятків перукарень області вже підтримали благодійну акцію «Дні дитинства», що проходить в області. А щодня до них додаються нові. Напередодні першого вересня вони безкоштовно обслуговуватимуть дітей віком до 14 років. Обіцяють знижки і фотосалони. Проїзд школярів територією області 29—30 серпня буде безкоштовним. Складніше зі зниженням цін на товари дитячого асортименту: для підприємців останні дні серпня найприбутковіші. І все ж деякі з них, відгукуючись на ініціативу обласної держадміністрації полегшити дітям та їхнім батькам першовересневі клопоти, виявляють благодійність.

«Дні дитинства» — добре, але мало. Хіба наші діти не заслуговують на те, щоб бути в центрі уваги суспільства постійно?

Книга — найкращий подарунок

Першого вересня у обласному центрі гостинно відчинить двері ще один вуз — інститут соціальних та інформаційних технологій. Українсько-польський вищий навчальний заклад готуватиме спеціалістів з соціальної роботи, економіки підприємств, міжнародної економіки. Ініціаторами його створення були: обласна рада профспілок, Академія праці і соціальних відносин та Вища школа менеджменту (Польща). Серед студентів немало інвалідів, котрі мають пільги і при вступі, і в оплаті навчання. З них, вважає ректор інституту Я. Бакушевич, мають вийти добрі фахівці соціальних проблем.

Ставати на ноги завжди нелегко. Допомагають підприємства, організації, фонди. Щедрий подарунок зробив фонд «Сейбр-Світло», який діє за підтримки Фонду сприяння демократії при посольстві США. На адресу інституту надійшло майже сто книг. Це видання з проблем соціології, соціальної роботи, економіки. Найцінніше — повне видання Світової енциклопедії.

Фальшивки приймали навіть у банках

Стодоларові фальшивки були так майстерно виготовлені, що зловмисники не лише розраховувалися ними у приватних крамницях і на автозаправках, а й обмінювали в банківських установах. Лише згодом банківські працівники виявляли підробку.

Зрештою, шахрая взяли при черговій спробі обміняти фальшиву сотню у відділенні «Приватбанку», що в селищі Микулинці. На операцію послали студентку. Напарник чекав її в машині. Зробив спробу втекти, але не вдалося.

Двічі засуджений, у тому числі за вбивство, 42-річний тернополянин майже половину свого життя провів за гратами. У колонії мав славу майстра ювелірних робіт. На волі займався підробкою документів, печаток, що засвідчив обшук на його квартирі. Знайшли тут і сорок стодоларових фальшивок. Мав спільників. Звідки шахраї брали фальшиві долари, які збували у п'ятьох областях, належить з'ясувати слідству. Ведуть його слідчі управління внутрішніх справ у Тернопільській області.

Марта ЛІТИНСЬКА.

Фата–Моргана з видом на безплатний сир

(Початок на 1-й стор.).

Первинний інстинкт

Прагнення людини отримати якісь блага, докладаючи до цього якнайменше зусиль, базується, кінець-кінцем, на інстинкті самозбереження. Якщо вдуматися, це бажання відбиває прагнення підвищити ККД діяльності індивідуума, збільшити його шанси на успішне подолання зовнішніх умов. Тобто явище це прогресивне, бо сприяє розвиткові людства і в біологічному, і в соціальному сенсі. Розвиток технологій, починаючи з винайдення важеля, грунтується саме на прагненні зробити менше, а отримати більше. З іншого боку, це прагнення завжди використовували одні сапієнси, аби вилучити цінності у інших.

Як можна поцупити гроші у ближнього? Можна їх відняти? Можна. Але небезпечно. Цей ближній може вчинити опір. Отже, ефективніше діяти без насильства. Крадіжка? Вона вимагає кваліфікації і знову ж таки пов'язана з ризиком. Тоді що? Комусь колись спало на думку, що найефективнішим і найбезпечнішим є спосіб, за якого жертва сама віддає свої гроші. Головне — переконати в доцільності цього вчинку. Ось він — геній! Ось перший, хто гуманізував кримінальну сферу діяльності, піднісши людину над тваринним оточенням. Грабіжників і крадіїв вистачає і серед братів наших менших. А от шахраєм може бути лише людина! Основні схеми цього «гуманістичного» способу розроблено і випробувано задовго до виникнення вічного міста — Рима. На наперстки «ловили» іще легіонерів Цезаря.

Слід зазначити, що «вирощуванням лохів» завжди займалися не найдурніші люди. І вони розуміли: запорука успіху будь-якої справи — розвиток, поліпшення, так би мовити, технології. Для справи «добровільного» вилучення цінностей неабияке значення має легалізація. Бо, що не кажи, а шахрайство —кримінально караний злочин. А «сидіти» не хочеться. Отже — твори, вигадуй і пробуй. Ідеологом сучасної «боротьби» за грошові знаки, безперечно, є Остап Сулейман Берта Марія Бендер-бей. Саме син турецькопідданого проголосив «священне» гасло про шанування Кримінального кодексу. Його «найпродвинутіші» нащадки піднесли цю тезу до рівня постулату. Вони, додавши до того свободу ринкових відносин і трохи знань з основ психології, відкрили абсолютно легальну форму підприємництва, котра претендує навіть на спорідненість з шанованою в усьому діловому світі торгівлею нерухомістю.

Який вигляд це має

Операцію з легального перерозподілу грошових знаків можна поділити на три етапи. Перш за все, голодранці, здатні вчинити лемент за сотню доларів, нікого не цікавлять. Для отримання пристойної суми потрібні маєтні люди. Де вони водяться? Це знають усі — в банках, на біржах та в різних там офісах. Але там вони зосереджені й підозріливі. Ловити їх краще у місцях, де вони розслаблені й не очікують підступу. Найзручніші в цьому плані — аеропорти, промислові та художні виставки, всілякі прем'єри та презентації, фірмові магазини, сервісні центри операторів мобільного зв'язку. Туди засилають представниць, навчених відловлювати в юрбі потенційних клієнтів. Дівчата під виглядом соцопитування, вивчення купівельного попиту чи під іншим благовидним приводом пропонують заповнити анкету, де крім відповідей на низку запитань обов'язково треба вказати паспортні дані й номер телефону. Запрошеним юна леді повідомляє, що вони автоматично і цілком безплатно стають учасниками рекламної лотереї, що її проводить фірма, котра... Та що завгодно може робити та фірма, головне — щоб справа була солідна. Мобільний зв'язок, комп'ютерні технології, список можна продовжити, виходячи з власного смаку й фантазії. Зверніть увагу — спробувати просто витягнути від людини її ім'я, адресу й телефон важко, практично неможливо. А під час заповнення анкет більшість повідомляє цю інформацію, не вагаючись. Звичка до правдивого викладу власних даних, вироблена попереднім ладом, спрацьовує в наших сучасників безвідмовно. Завдяки такій нехитрій тактиці створюється база даних на потенційних клієнтів.

Далі — дзвінок, і людині повідомляють радісну звістку, що вона, не витративши й копійки, виграла приз. Правда, невідомо який. Але аж ніяк не дешевше за мобільний телефон. До того ж має шанс стати власником і солідніших призів — автомобіля, а то й квартири. Розрахунок тут на те, що більшість людей не відмовиться від можливості задурно отримати якісь цінності. Обумовлюються лише три умови, які не підлягають обговоренню, — наявність паспорта, кількох годин вільного часу і присутність чоловіка або дружини. Додержання їх дуже важливе для подальшого розвитку подій, і щедрі організатори подарункового «раю» наполягають на неухильному їх виконанні.

Далі користолюбство чи цікавість приводить претендентів до глухих дверей з легко прикріплюваною табличкою, де вказана назва фірми. Після прискіпливої перевірки документів пари садовлять за столик і в короткій, але інтенсивній співбесіді сортують. З кожною парою працює один менеджер. На попередньому етапі виявляють лідера в сім'ї, рівень інтелекту і навіюваності, приблизний майновий ценз. Фінансово неспроможних позбуваються одразу. На цьому само етапі прощаються і з тими, хто не піддається психологічному маніпулюванню або вміє йому протистояти. Все це роблять швидко, чітко, досить жорстко, але збоку здається, що все відбувається мирно. Присутні в залі «клієнти» не повинні запідозрити, що хтось може відмовитися від пропонованого їм щастя.

А їм пропонують можливість розв'язати проблеми сімейного відпочинку раз і назавжди. Схема проста, приваблива й чесна, як усмішка немовляти. Клієнт купує нерухомість у якомусь туристично привабливому куточку Землі. На Канарах, скажімо. Вілла або навіть апартаменти у такому місці, звичайно, коштують величезні гроші. Та повністю їх купувати не треба, вистачить стати співвласником цієї власності, щоб мати можливість безоплатно жити там протягом певного часу — пропорційно сумі внеску. Та й це ще не кінець. Погодьтеся, стовбичити кожного літа на Канарах рано чи пізно набридне. Одні й ті самі пальми, погаслий вулкан, сусіди... Втомлює. Це, власне, не проблема. У світі існує система клубів, через яку ви можете поміняти свої кревні тижні на набридлому курорті на час в іншій точці планети. Вам Канари набридли, а когось уже від Гаваїв з душі верне. От і міняєтесь. А ще за рік відпочиваєте, приміром, у Коста дель Соль в Іспанії. Схема така, до речі, справді існує і щороку набуває дедалі більшої популярності. Її прихильники об'єднані в систему RCI, що сприяє розвиткові такого виду відпочинку і захищає своїх членів від обдурювання.

Та до нашої історії це має хіба що посередній стосунок. Бо головне завдання молодика чи дівчини, яких гучно іменують менеджерами, полягає в тому, щоб «розкрутити» клієнтів на максимально можливу суму. Для цього є безліч прийомів.

Запорука успіху в цьому випадку — темп і напір. Поки ви намагаєтеся переварити почуте, на вас звалюють чергову порцію інформації. І от ви подумки (записів вести не можна!) намагаєтеся підрахувати, чи вигідна ця пропозиція, а вам уже викладають нові. Хочете порадитися з супутником, та менеджер вас раз у раз перебиває, втручається в діалог, замість відповідей на запитання пропонує нові варіанти. Плюс обов'язкова вимога — рішення маєте прийняти негайно. Перша пропозиція — двадцять тисяч доларів США. За ці гроші, що їх маєте викласти просто отут, ви начебто станете щасливим співвласником нерухомості на далекій Канарщині. Переконатися в наявності пресловутої нерухомості не маєте часу. Та й сума для більшості співвітчизників «дещо перевищує» суму кишенькових грошей. Але менеджер вам радісно сповіщає, що саме сьогодні й лише для вас фірма ладна зробити знижку. Вам уся ця розкіш дістанеться у два рази дешевше! Якщо ви й такої суми до вечора набрати не спроможні, можете сплачувати її частинами, але підписати договір і зробити перший внесок ви зобов'язані сьогодні. (Для цього вас і транспортом, коли хочете, забезпечать, і проведуть до місця. Все, що завгодно, але гроші заплати!) Під час розмови зринає й приз, начебто виграний вами. Після пошуку ваших даних у списках виявляється, що виграш — це тиждень чи два безоплатного проживання на тих-таки Канарах. Інших призів, схоже, не буває. Вам вручають віддрукований на принтері, інколи навіть кольоровому, сертифікат, за який, до речі, треба заплатити сто доларів. У документі, крім усього іншого, вказано, що скористатися з нього можна, лише оформивши авіаквитки через фірму-благодійницю. Вартість авіаперельоту, якщо ви все-таки зважитеся скористатися отим сертифікатом, трохи перевищує повну ціну путівки у основних туроператорів. Навіть без сплаченої сотні виходить дорожче. Про рівень сервісу в цьому разі нема чого казати, бо імена щасливців такі контори не афішують, мовляв, комерційна таємниця. Нібито з цієї само причини не вдається знайти й клієнтів, які стали повноправними членами клубу. Хоча цьому факту можна знайти й інше пояснення.

Суд та діло

Задоволених результатами таких презентацій мені зустрічати не доводилося. А незадоволених — більш ніж досить. Дехто з них відбувся лише неприємними відчуттями від спілкування з бравими менеджерами, котрі за найменшої спроби клієнта взяти ситуацію під контроль жорстко припиняють розмову. У випадку з київським юристом Михайлом, не впоравшись з його бажанням уважніше вивчити пропоновані договори, дівчина закликала на допомогу старшого менеджера. Той за кілька секунд розібрався в ситуації й вирішив конфлікт фразою: «Вихід у нас отам. Вам — туди». Решті, кого за двері не виставляли, довелося ще гірше. Крім моральних, вони зазнали ще й відчутних матеріальних збитків. Система продумана до дрібниць. Договори складено так, що клієнт, заплативши зопалу гроші, повернути їх назад вже не може. Отримав подарунковий сертифікат, виклав за нього стольник і відпочивай. Хочеш — плати далі, в такому разі відпочинок стане тобі в копієчку. Не хочеш платити — справа твоя, та про повернення й мови бути не може.

З тими, хто повірив у розповіді про клубний відпочинок, ситуація аналогічна. Про жодне розірвання договору годі й думати. Київський програміст Сергій торік уклав з однією з таких фірм договір, заплативши 800 доларів США за членство (обмежене) в клубі. Перед укладанням договору-доручення з українською фірмою менеджери надали йому договір про надання послуг австрійською компанією, інтереси якої вони представляють у нашій державі. Обидва документи він підписав. Радість з приводу вдалої оборудки тривала недовго. Після того, як юрист переглянув ці договори і угоди, настрій різко впав. За порадою професіонала він подав заяву про розірвання договорів, одночасно шукаючи хоч якусь інформацію про обидві компанії. Українська фірма не спромоглася відповісти на заяву, а всі спроби зустрітися з її директором були безрезультатні. Зрештою йому із запізненням намагалися вручити досить підозрілий сертифікат, у якому до того ж у прізвищі власника було допущено помилку. Сергій його забирати відмовився і подав до суду на українську компанію. Паралельно він намагався докладніше дізнатися про австрійську фірму. Та ні в російському представництві RCI, ані в європейському, ані в американському ніхто не зміг повідомити, що горезвісна австрійська фірма десь названа серед партнерів RCI. В Інтернеті вдалося відшукати інформацію, що у Відні за вказаною адресою розташована поштова контора, а сама фірма зареєстрована на Багамських островах. Судовий розгляд закінчився нічим. Оскільки договір було укладено з австрійською фірмою-привидом, усі матеріальні претензії можна пред'являти лише їй. А українські бізнесмени свою частину зобов'язань, передбачену договорами, виконали і тому чисті перед законом. Апеляційний суд залишив рішення у силі. Таким чином, працює схема, завдяки якій, як то кажуть, можна й цнотливим бути, й капітал набути.

На думку працівників правоохоронних органів, потерпілих від діяльності таких фірм дуже багато. А відсутність скарг вони пояснюють тим, що більшість людей, а серед них чимало заможних, просто соромляться зізнатися, що припустилися такої помилки. Тим більше, що з юридичного погляду вся ця діяльність шахрайством не є, і держава в даному разі навіть теоретично нас не захищає. Це з одного боку. А з другого — у країні діють кілька фірм, що насправді співробітничають з системою RCI. Як їх розрізнити? Я не думаю, що чесні бізнесмени можуть дозволити собі такий тиск на клієнта. Та й кожен з нас, незалежно від того, збирається він відпочивати на заморських курортах чи ні, має пам'ятати, що не можна ставити свій підпис на документах, не зрозумівши достеменно їх змісту, треба вміти відмовлятися і не соромитися сказати «ні» в ситуації, що здається підозрілою, не забувати про те, що запаморочливі знижки на товар чи послуги — здебільшого просто «безплатний сир» з усіма наслідками, які з того випливають.

Олег ДЕНИСОВ.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Герой України В'ячеслав БОГУСЛАЄВ: «Стратегічний партнер там, де наш ринок»

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

У світовій спільноті виробників авіаційних газотурбінних двигунів запорізьких моторобудівників не потрібно представляти. ВАТ «Мотор Січ» — одне з найбільших у світі та єдине в Україні підприємство з розробки, виробництва, обслуговування і ремонту 55 типів і модифікацій авіадвигунів. Товарний знак ВАТ «Мотор Січ» (сокіл на тлі земної кулі) вже давно став символом конкурентоспроможної продукції — економічної, надійної, екологічно чистої. Всесвітньо відомі фірми Антонова, Іллюшина, Берієва, Туполєва, Яковлєва, Камова та Міля, чеська «Aero vodochody» і китайська NAMC — споживачі продукції ВАТ «Мотор Січ». Близько 60 моделей літаків і гелікоптерів цих фірм із запорізькими двигунами експлуатуються в цивільній та військовій авіації в багатьох країнах світу.

— Ми обслуговуємо авіатехніку 106 держав, — уточнив голова правління — генеральний директор підприємства В'ячеслав Богуслаєв. — Річний оборот майже 300 мільйонів доларів — за рівнем продажу. Наче непогано, але...

Мене дуже непокоїть відсутність внутрішнього ринку. В Україні ми реалізуємо лише 6,6 відсотка своєї продукції. Країна лежить... Ми — на експортній голці. Завтра почнуть «обрізати» експортні поставки і ми «поплили»...

Сьогодні Україна всіма силами прагне до ЄС, а до митного союзу з Росією не увійшла. Через це щороку втрачає від шести до восьми мільярдів доларів. Нашу країну щороку «кидають» на сім мільярдів доларів! І ніхто за це не відповідає...

Зростання ВВП за минулий рік становило близько трьох відсотків. Додайте сюди ті сім мільярдів — ВВП був би шість відсотків.

Знову когось лякає слово «союз»? Але документ називається «Правила митного регулювання». Підпишіть ці правила. Не буде ПДВ на труби того самого Харцизького заводу, на нашу олію, цукор...

Ми маємо вибрати стратегічного партнера. Давно треба було визначитися, хто з нами... Європа — не партнер. Це — конгломерат держави. Наш стратегічний партнер там, де наш ринок.

— В'ячеславе Олександровичу, а чи не намагалися ви змінити ситуацію, попрацювавши в нашому парламенті, Кабміні?..

— Мені свого часу пропонували відповідальні посади... Але доки управлінців здаватиму з політичних міркувань на догоду якимсь партіям, блокам чи коаліціям, я ніколи не залишу свій колектив. Та й не тільки я, а кожний, хто звик, проаналізувавши ситуацію, приймати рішення і нести за них відповідальність. Даруйте, але якщо там з управлінців роблять дурнів...

— Звідки тоді в Кабінеті Міністрів або Верховній Раді візьмуться економісти-прагматики з вашим досвідом?

— Ми повторно делегували до нашого парламенту Ярослава Сухого, переміг на минулих виборах до Верховної Ради і наш Олександр Пеклушенко... Я виступав у фракції «Трудова Україна» з конкретними пропозиціями щодо створення внутрішнього ринку, кредитно-фінансової системи. Адже в нас її немає. Так, є, вибачайте, недолуга банківська система. Але це — різні речі!

Нагадаю: ми підписали з ЄС меморандум, в одному з пунктів якого йдеться про заборону розвитку кредитно-фінансової системи в Україні. Звідси й усі наші біди.

Недавно прочитав повідомлення про те, що інфляція в країні становить 1,4 відсотка. Але чому тоді кредитна ставка в комерційному банку — 35 (!) відсотків?

Ми на своєму підприємстві щороку збільшуємо зарплату в середньому на третину, проте наші люди від цього не стають багатшими. Бо й вартість споживчого кошика щорік зростає десь на 20—25 відсотків.

Є таке поняття — кредитування дефіциту. Якщо є дефіцит товару, його кредитують. У нас — навпаки. Один з колишніх віце-прем'єрів з економіки стверджував, що «кредитування за умов інфляції призводить до гіперінфляції». Та навпаки!

Погляньте, скільки нині в Україні недобудованих житлових будинків. Тисячі! Але ж їх будівництво розпочинали, коли в нас у грошовому обігові були купони. Як це так?! В умовах гіперінфляції будували, а сьогодні, коли в нас, як стверджував Ющенко, міцна гривня, практично ніхто не будує житло. Чому? Нема коштів.

Грошей у країні має бути 80 відсотків від ВВП, з урахуванням, звісно, швидкості їх обігу. Ющенко, коли очолював Національний банк, дійшов висновку, що гривня впродовж року повертається до банку дев'ять разів. «Ні, не дев'ять, а лише 2,5 разу», — доводили ми йому. Адже є розрахунки...

В яких банках України можна взяти мільярдні кредити? В нашій країні немає такого банку.

Коли я щомісяця беру для зарплати колективу 15 мільйонів гривень, чотири наші провідні банки «схиляються». Їм нема чим конвертувати ті 3 мільйони доларів, що ми приносимо. Але ж у Запоріжжі працюють й інші великі підприємства. Одне слово, тиждень отримання зарплати перетворюється на тиждень жахів.

■ ■ ■

Погляньте, скільки нині в Україні недобудованих житлових будинків. Тисячі!

■

Потрібно вводити кредитну масу. Тоді в нас не тільки житло будуватимуть. Не треба боятися емісії.

Валюту наші банки беруть в Ізраїлі під 4 відсотки, а нам «заганяють» під 14. Адже в нас тут немає валютних грошей. Усі вони прийшлі. На Південному Сході можна взяти кредит під 3—5 відсотків. Але чому нам не дають? Немає заставного інструмента. В одному з китайських банків (ми поставляємо до Китаю продукції на 50—60 мільйонів доларів) мені пропонували кредит під 5 відсотків. Але що вони візьмуть у мене як заставу? Будинок? Навіщо він їм? Потрібна гарантія внутрішнього банку. А такого банку в нас немає.

— В'ячеславе Олександровичу, а за рахунок чого все-таки виживає «Мотор Січ»?

— Мабуть, і за рахунок того, що знаємося на економічних законах. Хоча й не завжди могли ці знання реалізувати.

Так, у перехідному періоді дуже важливо було створити фінансово-промислові групи (ФПГ) — необхідну ланку, що дає змогу об'єднати під одне комплексне завдання нехай невеликі, але істотні резерви, і досягти мети. Ми намагалися створити ФПГ «Міжнародний авіадвигун». Я три роки бився, але нічого не вийшло.

І тоді ми пішли шляхом створення спільних виробництв. Слава Богу, Міжурядову угоду з Росією Україна підписала. Ми вже створили з російськими колегами шість спільних виробництв — по кожному літаку та гелікоптеру окремо. Отож з російськими колегами ми сьогодні на авіаринку як єдина команда.

На жаль, ні в Росії, ні в Україні немає серйозного банківського капіталу. Тому ми й пішли шляхом об'єднання виробництв. До того ж виробляти складну техніку разом не тільки дешевше, а й значно швидше. А в нашій галузі ти або рухаєшся дуже швидко, або сходиш з дистанції...

Базовий варіант двигуна Д-436ТІ, призначений для близькомагістрального пасажирського літака нового покоління Ту-334, який виготовлятимуть і в Росії, і в Україні, поділили між собою «Салют», Уфа та Запоріжжя (ВАТ «Мотор Січ» і ЗМКБ «Прогрес»). Ми, вклавши лише свої гроші, за шість років самі зробили цей двигун і сертифікували його. Не буде перебільшенням сказати, що саме висока ефективність Д-436ТІ — одна із складових, що робить Ту-334 з його техніко-економічними характеристиками конкурентоспроможним на світовому ринку пасажирських перевезень.

АІ-22 для літаків Ту-324 і Як-48 виготовляємо разом з Казанським заводом — 50 на 50. З московським «Салютом» на таких само умовах робимо двигун АІ-222 для літака Як-130. Щоб самому зробити двигун АІ-222, потрібно було б не менше чотирьох років. А ми зробили його за два роки. І це наша принципова політика не лише на російському полі. В нас спільне виробництво з виготовлення двигуна для Ан-140 в Ірані. Працюємо з Алжиром та Індією, ведемо переговори з Китаєм. Це реалії світового сектору авіапослуг. Треба йти туди, де твоя продукція затребувана.

Наприклад, ми сьогодні продаємо в Бразилії пересувні електростанції. У них — закон: усе, що не виробляється в країні, можна купувати за кордоном за умови, якщо 15 відсотків виробу виготовлено в Бразилії. Ми — 85, вони — 15. Це тільки наші деякі політики можуть заперечувати: лише українське. Не буде так. Наукоємні виробництва не можуть бути зосереджені лише в одній країні. Я ніколи з політичних чи патріотичних міркувань не купуватиму комплектувальні вітчизняні поганої якості. Мій кінцевий продукт не візьмуть. Ну, чому не купувати той самий генератор у Франції, якщо він утричі легший від вітчизняного, а ціна та сама?

Сьогодні інші взаємовідносини, багатовекторна інтеграція. І треба вертітися. Отак ми виживаємо. Маркетинг узяли на себе, правильно вибрали стратегію — ідемо на ринки, де є гроші.

Узяли на себе техпереозброєння газової промисловості України — виготовляємо газоперекачувальні установки, які, до речі, продаємо і за кордон.

■ ■ ■

На жаль, ні в Росії, ні в Україні немає серйозного банківського капіталу

■

— А як ви оцінюєте для себе потенціал внутрішнього ринку?

— Вітчизняний ринок у кращому разі може спожити 25—30 відсотків нашої продукції. «Мотор Січ» — дуже велике підприємство. Як я вже казав, ми сьогодні обслуговуємо 106 держав. Звичайно, обсяги наших поставок до тієї чи іншої країни відрізняються. Часом мені дорікають: «Ти — проросійський». Я — прокитайський. Якщо мене там більше люблять. А цього року я проіндійський — індійське замовлення підписав на 80 мільйонів. Я гроші в Україну везу, тут забезпечую людей роботою...

— Чи задовольняє моторобудівників вітчизняне економічне правове поле?

— Що найважливіше для підприємства? Податкова система. На жаль, ми не звільнили від податків зарплату. Мені невигідно її підвищувати. Я підвищую, а в мене 40 відсотків суми забирає держава. Ми кажемо: краще збільшити податок на прибуток. Нехай він буде, припустимо, не 20, а 30 відсотків.

Ми двічі завалили Податковий кодекс. Треба подивитись, як він позначиться на працюючому підприємстві. Проста справа. Не хочуть...

Що ми сьогодні пропонуємо? Законсервувати нині чинну податкову систему. Але при цьому скласти на п'ять років графік зниження податків. Прийняти рішення, що цього року, наприклад, зменшити податковий тягар на 10 відсотків: на 3 відсотки знизити ПДВ, на 2 — податок на прибуток тощо. Наступного року — ще на 5 відсотків.

Уже чую окрик: «І так бракує грошей!..». То введіть кредитну масу. Ми почнемо працювати, платити податки, підвищимо зарплату. Люди розрахуються за комунальні послуги, пожвавлять внутрішній ринок. «Ні, — кажуть, — це буде стрибок інфляції». Замкнене коло. І щоб розірвати його, потрібна політична воля.

Записав **Олександр АБЛІЦОВ.**
Запоріжжя.

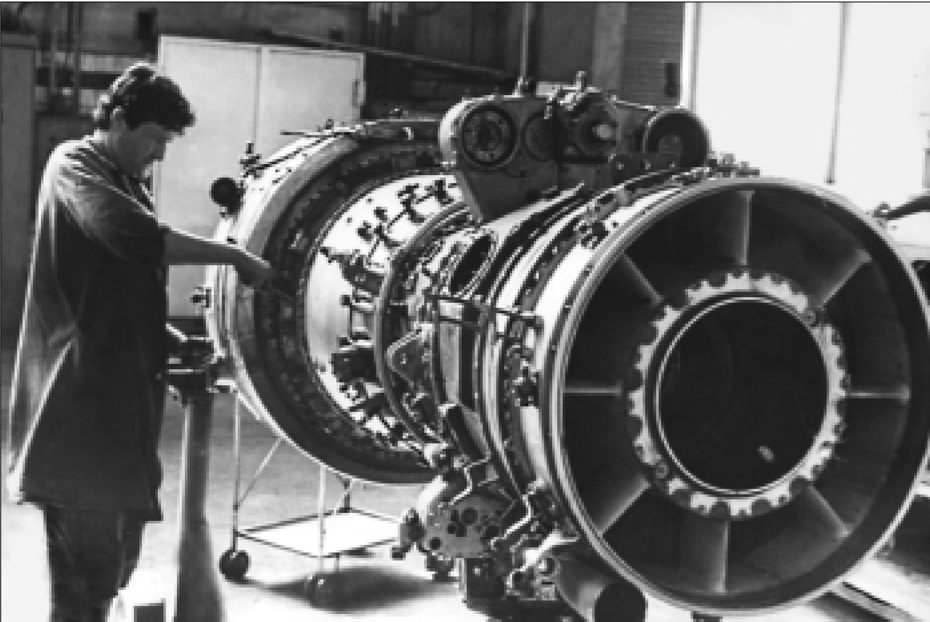

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Бронтозаври,

або Роль мускулатури в наймасовішому з мистецтв

ОРФЕЇ ТА КОРИФЕЇ

З усіх мистецтв для нас найважливішим є кіно.
В. І. Ленін.

Ах, панове артисти, всенародні наші улюбленці, неперебутні кумири наші!..

І що то взагалі за тип такий — актор? Завдяки яким чинникам досягає він успіху, спонукує нас до роздумів над болісними проблемами буття, змушує нас радіти, по-дитячому дивуватися, страждати?

А дідько його зна. Тільки от зворухне якоюсь там зморшкою обличчя свого, мовить якусь там фразу лише йому одному властивим голосом, погляне (з кіноекрана) просто в твою глядацьку душу — й усе! Вже ти у нього на гачку, й він, немов знаменитий риболов (от хоч би Анатолій Ненцінський, поет і журналіст), може робити з тобою що йому лише заманеться. Може визволити тебе, фігурально кажучи, зі спінінгового полону й великодушно, мов карасика, відпустити назад у твою звичну обивательську стихію. Може ув'язнити в приватному рибничку. Або подарувати тебе — комусь. Якщо схоче, якщо не поскупиться.

Отакі ті актори. Але — актори класні, актори бувалі в бувальцях. Таланти Божою милістю. Ті, котрих усе менше й менше стає на білому світі. Бо для справжнього актора настала нині та пора, яка колись, мільйони років тому, вже існувала. Не для акторів, звісно. А для мамонтів. Пора масової загибелі мастодонтів, гігантських ящерів, бронтозаврів, палеозаврів та інших мезозойських рептилій. На зміну їм прийшли тоді істоти чергового доісторичного періоду.

Отак і на зміну справжнім майстрам кінематографа, режисерам та акторам, прийшли нині представники цілком іншого штибу. Прийшли і — перемогли.

Таким акторам, як оті неофіти, оті новітні ловці людських душ, володарі наших чуттів, інстинктів, рефлексів, рефлексій і т. д., — таким нуворишам немає потреби демонструвати комусь власне обличчя, його зморшки, губи, очі. Хоч би тому нема потреби, що в тих очах-губах-зморшках — жодної мислі, жодного натяку на якусь роботу інтелекту, на жевріння щонайменшої емоційки. Обличчя — тверді, нерухомі, наче у бовванів. Хоч ніби й стандартно правильні. Як на плакатах: вольові підборіддя, римські носи, ідеально симетричні пропорції. А тим часом актори, як і сценаристи, знають, наскільки важко буває створити тип позитивного героя: майже завжди в таких випадках випирає з персонажа саме ота плакатність його «ходячої доброчинності», його ідеально-неприродної пропорційності, внаслідок якої постає перед нами не людина, не живий характер, а — схема, подоба, личина людини.

Але, мусимо сказати, нинішнім кіноакторам усі ці обставини до лампочки. Вони ж бо не з допомогою фізіономії, не поглядом чи жестом, не виразом очей творять образ. Вони його творять мускулатурою, ударом кулака, автоматною чергою! Очевидно, саме тому вони майже завжди знімаються в кіно нагими (в кращому випадку роздягненими до пояса), намащеними олією. Щоби виразніше проступали м'язи, усі оті біцепси, трицепси, прес та інші трансмісії і вузли. Усе те, з допомогою чого й монтується образ персонажа. І кінокамера у психологічно відповідальну сюжетну мить усіляко уникає показувати лице актора (принаймні — крупним планом), бо то буде повне фіаско, крах і характеру, і фільму в цілому, — сказано ж бо: нема там, в тому обличчі, що показувати! Тому-то й камера у подібну мить показує мускулатуру.

О, благословенна, незамінна, універсальна Її Величність Мускулатура!

Ось актор ворухнув правим біцепсом (так званим двоголовим м'язом) — і це, мабуть, означає якесь його вагання, глибоку задуму, нерішучість.

Ось актор ворухнув біцепсом лівим — і це має означати глибину його інтелекту, рішучість характеру, незламність волі.

Ось він зворухнув обома трицепсами, тобто триголовими м'язами плеча (навіщо справжня голова, коли є стільки голів м'язових?), обома сосками культуристських своїх грудей, рельєфними, схожими на панцир черепахи, м'язами живота — і це має означати неймовірну пристрасть, нестримне хвилювання.

Ось він схлипнув, заридав, усміхнувся, зареготав усіма своїми біцепсами-трицепсами — пресами, карбюраторами, приводами стегон, сідниць, шиї і т. д. — а це вже, прошу пана, екстаз, прозріння, квінтесенція всього образу, всього сюжету, його кульмінація, катарсис, несподівана розв'язка...

А перед цим того персонажа безперервно лупили в страшних бійках, топтали, товкли головою у стіну, прив'язували (чи підвішували на ніч) до дерева або до якогось іржавого патрубка, з якого цебеніла пойнята парою кипляча рідина, — але ми знали, достеменно знали: тій голові, що отого гупали об стіну, нічогісінько не загрожує, у ній все одно немає мізків, зате є в ній чудові американські амортизатори, якісь там невидимі гайки, шайби, троси; ми були впевнені: герой, цей об'юшений кров'ю, майже мертвий вівцебик, врешті-решт однаково переможе, бо він безсмертний, бо його досконала система витримає будь-які перевантаження й тортури, адже він, герой (кознолтур, кентавр), — носій найгуманнішого на планеті, найдемократичнішого способу життя, носій найпередовіших ідей справедливості, добра, милосердя, носій тих ідеалів, що дозволяють йому демократично нищити людей в будь-якій країні світу, нищити їх сотнями, тисячами, ротами, батальйонами, дивізіями. О, ми ані на мить не сумнівалися: наш герой, наш новітній бронтозавр (на пару зі своєю бронтозаврихою-героїнею) в заключних кадрах

фільму тікатиме з приміщення ТЕЦ (аеродрому, підвалу, покинутого напризволяще складу, автомобільного звалища) і услід за ним тієї ж миті вибухатимуть усякі цистерни з нафтою, автомобілі, цілі поверхи будинків, бензозаправки... Крізь дим і полум'я вони, бронтозавр та його білявка-подруга, мчатимуть удвох до щасливого фіналу, до обов'язкового хепі-енду, до неминучого, фатального власного шлюбу. І — до традиційних «Оскарів». За найкращу чоловічу (жіночу) роль. За неповторний сюжет. За найнеймовірніші видовищні ефекти. Себто, в кінцевому рахунку, — за найліпший у світі, найвідвертіший, найдивовижніший, найбрутальніший, найцинічніший кіномаразм...

***

Росія (кінематографічна) зі своїми кривавими «Ментами», «Бандитським Петербургом», «Дальнобойщиками» і т. д. і т. п. теж уже ТАМ, біля осяйних оскарівських вершин. І ми, і ми, либонь, подалися б у той мускулясто-автоматний кінобізнес. Якби мали гроші. Поки що ж наше, українське, наймасовіше з мистецтв працює підпільно (наче творці марксистсько-ленінської «Іскри»), продукує приблизно по одному фільму на п'ятирічку. Про Мазепу, приміром. Зняли цю стрічку й справді нелегально, пару років тому, і навіть, подейкують, два варіанти створили (один для аристократів, один для плебсу, чи як?), а хто ж ті варіанти, крім фестивальних німців та деяких білокістних киян, бачив? Знаємо лише, що Росія цю картину вже засудила як «неправильну», як таку, що тенденційно зобразила нашого благодійника Петра Першого і, навпаки, возвеличила «зрадника» російського та українського народів Мазепу. Гм... То, може, через те й не пускаємо на екран кіношного гетьмана, що боїмося «старшого брата» зобидити? Ліпше, мовляв, житимемо із сусідами в мирі та злагоді. Дні культури навзаєм влаштовуватимемо, вітатимемо одні одних з державними святами, обмінюватимемось щотижня урядовими телеграмами співчуття. Ну, так нам уже випало (історично, географічно, техногенно, православно), така вже наша доля, а долі й конем не об'їдеш...

Ні, державі Україні не до «Оскарів» нині.

Одначе то — державі.

Але ж є у нас, чорт забирай, і провінція. А в тій благословенній, демократичній, безцензурній провінції таке коїться... Щомісяця гримотять свята як не «подільського Оскара», то «районної міс», то місцевого, автохтонного Аполлона, то дідько його зна що ще. Але неодмінно — із заморською назвою. Мовляв, і ми не з лика шиті. Навіть дітей до таких ось празників залучають. Аби не забували, до якого роду-племені належать. Аби в глибокій старості згадали, як були вони колись... не козаками, ні — богами! Синами Зевеса, рідними братиками Артеміди, наприклад.

А тим часом... Хіба гріх було б нам, бодай у межах області, влаштовувати для дітвори, скажімо, телевізійне інтелектуально-фізкультурне свято Котигорошка (чи Івасика-Телесика), і найдужчому, найспритнішому, наймегикуватішому хлопчакові-переможцю вручати якийсь там «приз Котигорошка»? Чи й навіть не приз, а саму фігурку цього симпатичного казкового УКРАЇНСЬКОГО персонажа! (Та в Полонному, на фарфоровій фабриці, вам такого Котигорошка залюбки утнуть... Тільки попросіть. Виготовити. Зумисне до свята. І ні в якому разі щоб не запускали його у серійне виробництво.) Або той, «дорослий» уже, Аполлон. Або ота міс. Та навіщо нам вони? Адже були в нас і свої, аж ніяк не міфологічні, м'язисті хлопці. От хоч би уславлений Іван Піддубний. Чи Северин Наливайко. А хочете казкових — будь ласка: Вернигора, Вернидуб, Кожум'яка, Крутивус... А хіба красунь бракувало коли-небудь на Україні? От хоч би Роксолана, що полонила серце самого османського правителя. Або — прислухайтеся, яка музика: Соломія! За цим ім'ям вгадується і та Соломія, чиєму небесному голосові, чиїй вроді аплодував увесь світ, і Соломія з відомого твору нашого ж, подільського, Михайла Коцюбинського... Іван, Северин, Соломія. Перші три імені, що оце по ходу писання статті спали мені на думку. Хоч, власне, ні на що я тут не претендую. Просто — кидаю пробну кулю. Нехай причетні до цієї справи люди, фахівці, назвуть інші, більш доречні для такого випадку імена. Але ж українські, а не «інтернаціональні». Бо що нам той Оскар? Хто він для нас? Ну, мені, наприклад, відомо, що то найвища американська кіношна відзнака. А хто він такий, той Оскар? Та й не обов'язково нам це знати! Одне лиш відоме: то — не моє, то — чуже.

Ось звідси, либонь, і треба танцювати: чи воно нам підходить? чи в нашій історії його коріння? чи відповідає воно нашому національному характерові?

Тільки в цьому випадку — «буде вам і білка, буде і свисток».

Будуть і кіношедеври вітчизняні, і книжки, і ті вершини духу, на які рівнятимуться інші народи. Альтернативи, для жодного племені, просто не існує. На чужому, хоч би яким привабливим воно здавалося, ніхто, ніколи, нікуди не виїде. Ні в який рай. Хіба що в безодню.

Броніслав ГРИЩУК,
член Спілки письменників України, заслужений журналіст.
Хмельницький.

АКТУАЛЬНО

Знати мову батьків почесно і вигідно

Міністерство освіти і науки України, Ліга українських меценатів та Освітня фундація Петра Яцика (Канада) назвали прізвища переможців Другого міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика у номінації «українська діаспора». Ними стали школярі українського походження з Молдавії, Латвії, Казахстану та Башкортостану, які вирішили в такий спосіб продемонструвати любов до мови власних батьків і власний патріотизм. 109 призерів та переможців у номінації «українська діаспора» будуть нагороджені іменними преміями, **информирует прес-служба Ліги українських меценатів.**

Є незалежність — є й майбутнє

До 11 річниці Незалежності України Національна парламентська бібліотека України підготувала книжково-ілюстративну виставку «Ми маємо незалежність і майбутнє!».

На виставці особливу увагу привертає до себе книга «Державний устрій України: проблеми теорії і практики». Її автор Сергій Телешун системно досліджує проблеми теорії і практики розвитку державного устрою України протягом століть, пропонує читачам своє бачення розв'язання питань державного устрою на сучасному етапі. Книга адресована всім, хто цікавиться цією темою. Не менш цікавий збірник «Конституція і конституційні акти України: історія і сучасність». Він вийшов за редакцією академіка Юрія Шемшученка й авторства вчених з Інституту держави і права імені Корецького. Нагадаємо: виставка працює щоденно з 13.00 до 20.00, у суботу та неділю — з 10.00 до 18.00, **повідомляє журналіст Сергій ВЛАД.**

Перлини степів

Хоча й частково, та мрія моя здійснилася — я відвідала мальовничий куточок Кіровоградщини. Ні, я туди не їздила. На жаль. Степовики самі завітали до Києва.

Липняжки, що на Кіровоградщині, стали учасниками всеукраїнської культурно-мистецької акції «Мистецтво одного села». Воно у Добровеличківському районі, що розташований у географічному центрі України.

З діда-прадіда липняжківці кохаються в мистецтві. Саме бажання продемонструвати його і привело їх нині до столиці.

Виставка робіт жителів села демонструвалася в «Українському домі». На ній було представлено понад 300 робіт (це мізерна частина того, що вдалось привезти до Києва). Серед них вишивка, ткані рушники та килими, різьба по дереву, живопис, знаряддя праці предків.

В експозиції було чимало цікавих робіт. Зокрема, живопис родини Вердишів, серія графічних робіт глави цієї сім'ї Івана Микитовича. Вражає експозиція світлиці Марії Мірошниченко... У майстерні Тимофія Прудкіна знаряддя, що давно вийшли з ужитку, принаймні в містах — прядка, рубель, качалка для прасування, рубанок, **повідомляє наш кореспондент Лілія ПРІЛЬ.**

ФОТОФАКТ

Такі елегантні кіоски для продажу преси почали з'являтися на вулицях Кам'янця-Подільського, що у Хмельницькій області. Їх власниця — приватний підприємець Тетяна Сотник перемогла у конкурсі, однією з умов якого було розповсюдження українських видань.

Фото Станіслава СТОЯНОВСЬКОГО.

СУСПІЛЬСТВО

Криваві обжинки

Диканські хутори й села, які споконвіку були еталоном провінційності, тиші, спокою та достатку і для уяви широкого загалу такими залишаються й донині, буквально за останні роки разюче змінилися. До невпізнання. За неспроможності місцевої влади хоч якось позитивно впливати на ситуацію тисячі гектарів найкращих в Європі чорноземів заростають бур'янами, у реформованих-розвалених колгоспах — руїни громадських ферм і машинно-тракторних станів, дограбовуються заводи й фабрики, закриваються школи, дитячі садочки, заклади культури й медицини. А що найжахливіше — на гірше міняються стосунки між людьми, і бал у сільському повсякденні правлять пияцтво, жорстокість, злочинність, беззаконня. Крадіжки, пограбування, навіть убивства стають заледве не буденним явищем! Хоча, зрештою, хіба таке коїться лише в одній Диканьці? Але мова — про трагічні події, які тиждень тому сталися саме тут.

Колаж Юлії ЄФІМОВОЇ.

Свято

Фермер Олександр Подоляка із сусідніх полтавських Валок узяв тодішній байрацький колгосп лежма лежачим. Окрема мова, як і з чиєю допомогою йому вдалося, але за кілька років зумів створити тут містечкове економічне диво, й приватна агрофірма не лише стала на ноги, а й вибилася в районні передовики. Нинішнього літа досягли найкращих показників, тому в понеділок, 12 серпня, обжинки справляли з розмахом: у тракторну бригаду по обіді з'їхалося і зійшлося заледве не все районне начальство на чолі з головою райдержадміністрації Володимиром Джежелієм, пайовики, пенсіонери. Прибув і непроханий люд, бо свято останнього снопа традиційно вважається і святом всього села. Передовиків директор шанував щедро: нагороджував грамотами й дипломами з конвертами, дарував дорогі побутові речі, зброю(?!), а своєму заступникові вручив навіть ключі від новісіньких «Жигулів». Як заведено, і столи накрив багаті — випивки й закуски не забракло. Лунали заздоровниці й тости, люд співав і танцював, одне слово — крута гулянка. Надзвичайна подія сталася під вечір, близько 20-ї години.

Сутичка

Версій, чому і як вона виникла, небагато, очевидців ще менше, хоч усе нібито й відбулося на очах загалу. Мені вдалося відтворити таку картину. Ровесники — двадцятилітні Геннадій Дебел, активний учасник свята, механізатор-передовик, і його односелець, тимчасово ніде не працюючий Віталій Карпенко, сиділи з дівчатами на лавці. І тут, зі слів директора агрофірми (хоча сам він, як сказав, сидів за столом всередині й самого конфлікту не бачив), «Карпенко безпричинно «засадив» Гені з носака в груди і ще в лице рукою. Той від удару падає головою об асфальт: з носа, вух і потилиці — калюжа крові. Синіє, в момент, розпухає...». Троє дівчат, зокрема Таня Бондур, стверджують, що Гена був дуже сп'янілий і в якийсь момент упав з ослона горілиць. Віталій йому й каже: «Гена, а не пішов би ти додому?». А Гена: «А що, ти мені будеш вказувати?». Встає і кулаком йому в лице. А той (Карпенко) його з розгону ногою у груди, і Дебел падає на спину без свідомості. Тут на Карпенка накинулась охорона, а заступник Подоляки — Говтвяниця —вдарив. Віталій дав здачу. Всі піднялися. Вісім чоловік побігли за Карпенком. Той кинувся втікати.

Самосуд

Його наздогнали через кількасот метрів поблизу чотириквартирного вчительського будинку, якраз навпроти току. Розповідає очевидець і потерпіла, завуч місцевої школи Наталія Грипась:

— Сидимо з дочкою у дворі, бачимо: повз нас біжить якийсь хлопець, а за ним женеться гурт. Звалили й стали бити. По-звірячому. Нам все видно, бо на очах. Били нашого односельця Віталія Карпенка. Нещадно. Били його в основному керівники — Подоляка, його заступник Говтвяниця і так звана охорона — Шило, Ярошенко та інші. Страшно били — по обличчю, голові, спині. З розгону отак стрибали на нього і — ногами в груди. Ми підбігли і ті дві жінки, що нагодились — Кужиленко й Бородай, — і стали кричати: «Та що ж ви творите? Вбиваєте хлопця!». На крики вийшов з хати й Валерій, чоловік. Так вони на нас перекинулися і стали хапати за руки, шию — ось уся в синцях. А вже що обзивали нас, як тільки хотіли! Я все життя пропрацювала в школі й мене ніхто так не крив матом, а це ославили на все село. Я кажу Подоляці, та що ж ви робите? І він відійшов метрів на десять. Проте бійки не припинив. Каже, що він (Карпенко), убив людину. А я йому: «А ви куди дивилися? Здайте його в міліцію, і нехай там розбираються. Не чиніть самосуду». І вони таки облишили його. Під'їхали на мотоциклі Зіна Одарюк з чоловіком і забрали Віталія. Пізно ввечері я таки додзвонилася до Джежелія, бо чула, що він був на обжинках, і знаю про його гарні стосунки з Подоляком. Усю картину йому розказала, пообіцяв розібратись, та де там! Назавтра поїхала у прокуратуру, в Диканьку, а там моєї заяви приймати ніхто не хоче...

Факт побиття Карпенка підтверджують також очевидці Ганна Бородай, Любов Кужеленко та інші. Вони наводили нові подробиці самосуду — безжалісного й цинічного. Директор агрофірми Олександр Подоляка, навпаки, стверджує, що «побігли за Карпенком, бо хтозна, кого він ще уб'є. Насіли і почали скручувати, щоб відправити в міліцію...». Лише після того, як було вчинено розправу над Карпенком (без суду й слідства), згадали про потерпілого, хоча надавати допомогу йому треба було негайно. Місцева фельдшер зробила уколи, проте Геннадію краще не ставало, і його відвезли до лікарні в Полтаву.

За записом в історії хвороби, процитованим тимчасово виконуючою обов'язки головного лікаря обласної клінічної лікарні імені Скліфосовського Ольгою Лаптєвою: «Дебела Геннадія доставили «по швидкій» в реанімаційне відділення о 21-й годині 53 хвилини 12 серпня в середній ступені тяжкості — з переломом основи черепа, крововиливом... у... сильному алкогольному сп'янінні. Другого дня його переведено у відділення. Сказав, що сам упав з лавки...».

24 серпня в Геннадія мало відбутися весілля. Гроші на обручки дав особисто директор Подоляка.

Віталій Карпенко 13 серпня зняв побої в травмпункті першої міської лікарні, бюро судмедекспертизи. Висновки: «Закрита черепно-мозкова травма, струс головного мозку, синці..., що відноситься до легкого ступеня тяжкості». Того-таки дня разом із матір'ю й батьком поїхав у Диканський РВВС і дав показання. Ніхто його не затримував.

Село

Воно гуде недавніми подіями, як розбурханий вулик. У кожного своя правда, але за нею не сховати спільної думки — не все гаразд у громаді. І сільський голова Іван Оніпко, і приватник-господар Олександр Подоляка єдині в тому, що верх бере злочинність. І якщо останній оберігає себе і своє майно (законно чи ні — не моя компетенція вирішувати, хоча запитання є) сам, то представники влади протиставити «бєспрєдєлу» нічого. Бо коли директор школи, депутат райради Любов Чуб телефонує вночі по допомогу в райвідділ міліції й просить затримати злодіїв, черговий радить їй звернутися до Оніпка, щоб той узяв рушницю й сам відігнав нападників.

То якщо безсила влада, на що розраховувати, в кого просити захисту простим людям? І це не в забутій і забитій глибинці, а за 20 кілометрів від Полтави! Розбої, про які розповіли байрачани, невільно наводять на думку, а чи ефективна взагалі влада в районі? У пенсіонера Сала вночі вивели корівчину із сараю й досі крадіїв не знайшли. У громадянки Рибась корову зарізали просто в садку, злочинців і слід охолов. На господу молодої сім'ї Васіних вчинено розбійний напад: злодії закрутили дротом вхідні двері й наказали господарям не виходити, а самі закололи кабана в хліві, а тільну корову — серед двору. Туші відтягли до машини й безперешкодно зникли. З будинку культури, вибивши вхідні двері з одвірком, поцупили новенький музичний центр...

— Ми просимо, дайте нам дільничного на село, аби хоч раз на тиждень приїздив, людей приймав. Кажуть у районі, що ставки є, а грошей на них немає, — бідкається Іван Оніпко.

Він сам відверто зізнався, що з настанням темряви намагається менше ходити селом. Як-от і на обжинках — був та після другого столу пішов доїти корову й «правити хазяйство». А коли про все дізнався й хотів по вернутися, відмовила дружина: «Не ходи, бо вони там усі п'яні, а в тебе така хвора рука». Отож ніяких подробиць не знає. Хоча загалом характеризує обох хлопців позитивно й гірко додає: «Це ж треба таке горе батькам і ганьба для села».

В Олександра Подоляки своє бачення сільських буднів. Непрацюючу молодь, а такої вистачає, він називає не інакше, як «трутнями».

— Зранку й до ночі сидять в «Каламбурі» (щось на зразок кав'ярні) й жирують. За чий рахунок їдять і п'ють? Крадуть по дворах — у пенсіонерів, ветеранів, які не можуть себе захистити...

Директор встановлює в селі свій порядок. Силові методи впливу — вагомий аргумент виховного процесу. Особливо коли це стосується посягань на майно, а воно нині, вважай, все в окрузі його. Покарання настане невідворотно. Переповідають, що за качани кукурудзи, які дві місцеві жіночки мали необережність виламати на лані агрофірми, вони дістали добрячих киїків від охоронників. Власне, ніхто навіть не збирається стверджувати, що брати чуже дозволяється і тим паче можна. Але, погодьтеся, яким законом нашої держави дозволено будь-кому перебирати на себе каральні функції й бути водночас слідчим, прокурором і суддею без жодних на те прав і підстав? Адже справедливість, істина чи правда, добуті незаконними методами, самі незаконні й нічого, крім нового беззаконня, не породжують.

А як розповів байрачанин Сергій Гришко, багатьох вивозять за село «побалакати» і роблять це кулаками чи киями. Йому теж дісталось, то й звернувся по захист до полтавської міліції, а ті справу переслали в Диканьку. Там сказали: «... забери заяву, бо «беспопєзно...».

Методи такого утвердження земельної реформи, а ще більше —нового порядку, в селі сприймають не всі, й не всі колишні колгоспники здали приватнику свої надії. Дехто відійшов у самостійники й намагається господарювати, як може. Родиною або гуртом, проте, без чиєїсь вказівки й тим паче тиску. Не хочуть працювати на когось, за подачки. Але фактом є те, що практично всі вони не одержали від Подоляка остаточних розрахунків, передовсім за майнові паї. Тяжба тягнеться роками. До речі, сім'я Карпенків — серед них. Отож конфлікт зовсім не сьогоднішнього дня.

Опозиційно налаштована до нового хазяїна й місцева школа, зокрема її керівники, окремі вчителі. Вони не сприймають його некоректного ставлення, зокрема до себе, й байдужого — до навчального закладу. І це зовсім незрозуміло, адже кадри для сільського виробництва «кують» саме вони, у школі. Отож хоч як вміло газдує Подоляка, та не все так гладко «в датському королівстві», як подає загалу районна влада, і від того є над чим замислитись усім...

Сесія

На п'ятий день по тому, 16 серпня, сесія районної ради першим питанням слухала виконання свого ж рішення від 7 липня 2000 року: про стан боротьби зі злочинністю, профілактику правопорушень та результативність цих дій. На моє запитання з трибуни як журналіста і депутата обласної ради від цього округу, що шанованому зібранню відомо про обжинки в Байраці, які переросли в масову некеровану п'янку з кров'ю і постраждалими (а поголос про це пішов), голова райради Любов Лелюк відповіла, що в неї неповна й суперечлива інформація. Сільський голова, що нічого до ладу не відає, начальник райвідділу міліції, що був у відпустці, прокурор не сказав нічого, бо саме перебуває у відпустці, а його заступник на запрошення голови ради не відгукнулася і сесію просто проігнорувала. На те заочно натякнули, що повідомлять про таку неповагу в обласну прокуратуру. Голова райдержадміністрації, хоч і сидів поруч — у президії, зробив вигляд, що нічого не чув. Стару програму доповнили новими пунктами, на що сама голова ради зауважила, що «програма є, та немає порядку». Вочевидь, що заперечити їй нічого, хоча вона в місцевій владі аж ніяк не новачок і в минулому скликанні «ходила» в заступниках у голови райради. Але найбільше дивує, чому в залі не прозвучало слово «корупція», адже є на що звернути погляд і депутатам, і правоохоронцям. Досі залишається без відповіді мій запит про злочинне руйнування новенької цегельні в райцентрі, свинокомплексів у Диканьці й Дячковому, «реформування», точніше пограбування, колишнього надеждинського колгоспу, внаслідок чого нинішні покоління тамтешніх селян ніде не можуть добитися правди й через скруту ледве зводять кінці з кінцями. Власне, цей перелік можна продовжувати безкінечно, бо його щодень доповнюють усні та письмові звернення виборців з Диканьки, а ще більше їх надходить на полтавський корпункт газети з регіону.

Слідство

Тимчасовий виконувач обов'язків начальника райвідділу міліції майор Морозов конкретно про події на байрацьких обжинках не розводився, мотивуючи свою небагатослівність у наданні інформації таємницею слідства, а також тим, що не все там зрозуміло. Що ж, обов'язок міліції відтворити все, що і як було того дня. Вночі 12 серпня в село виїздила оперативна група, нині проводиться попереднє дізнання, є заяви від потерпілих про притягнення винних до відповідальності, кримінальну справу поки що не порушували, нікого з підозрюваних не затримували. Запевнив, що все буде здійснено згідно із законом і встановленими строками розслідування...

Не можна і не хочеться забігати наперед із сумнівами про неупередженість слідства, відсутність тиску й зацікавлених сторін у справі, бажання когось із місцевих посадовців виносити сміття з двору. Зрештою, а в нас таке взагалі можливе? Дуже хотілося б почути заперечення.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Порядок денний
загальних зборів акціонерів ЗАТ «Київметал»

що відбудуться 18 жовтня 2002р. о 15.00 в приміщенні цеху виробничих послуг ЗАТ «Київметал» за адресою: 02125, проспект Визволителів,5.

Реєстрація акціонерів та їх представників починається о 14.00 18 жовтня 2002 року за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах при собі необхідно мати:

- паспорт, що посвідчує особу акціонера та довірену особу;
- доручення на право участі у зборах для представників акціонерів.

На загальних зборах будуть розглянуті питання:

1. Звіт Голови Правління про підсумки фінансово-господарської діяльності Товариства за 2001 рік, та основні напрямки діяльності Товариства на 2002 — 2003 роки.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії.
3. Звіт Ради Товариства.
4. Порядок розподілу прибутку за 2001 рік.
5. Про відкликання члена Ревізійної комісії Товариства та обрання нового члена Ревізійної комісії Товариства.
6. Про відкликання Ради Товариства та обрання нового складу Ради Товариства.

АТЗТ «Камертон-Сервіс» (код ЄДРПОУ — 31270642) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 20 жовтня 2002 р. за адресою: 49026, м. Дніпропетровськ, вул. Артеківська,19, кв.9. Початок зборів о 10.00. Реєстрація акціонерів з 9.30 до 10.00.

Порядок денний:

1. Прийняття рішення про випуск акцій АТЗТ «Камертон-Сервіс».

Довідки за телефоном: **(0562) 37-30-32.**

Ліквідатор ВАТ
«Шалигінський цукровий завод»

реалізує на відкритих торгах групу відокремлених інвентарних об'єктів підприємства-банкрута ВАТ «Шалигінський цукровий завод».

Об'єкти нерухомості складаються з адміністративних приміщень, споруд виробничого призначення, складських приміщень, гаражів.

Транспортні засоби складаються з легкового та вантажного автотранспорту, тракторів, причепів та напівпричепів, спеціального транспорту. Роки випуску — 1986 — 1995 р. Технічний стан задовільний.

Дифузія А 2 ПФ-2-Ф 20.

Турбогенератор — П-1,5/21/5 (виробник — ВАТ «Калузький турбінний завод») у використанні не був.

У разі надходження однієї заявки на придбання майнового об'єкту, його продаж здійснюється за експертною оцінкою.

Із запропонованим до продажу майном можна ознайомитися за адресою: Сумська область, Глухівський район, с. Шалигіне.

Заявки направляти на адресу: м. Київ, Кловський узвіз,9/2, офіс 70, тел.261-04-65, факс — 290-50-96. Ліквідатор Лінкевич О. М.

1. Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5 Держпром 8 під'їзд) порушив справу № Б-19/23-02 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Великобурлуцьке хлібоприймальне підприємство с. м. т. В. Бурлук. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Харкевич-Гончарову Інну Михайлівну (ліцензія серія АА № 250045 від 19.11.01 р.) м. Київ, вул. Татарська,38, кв.11.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

2. Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5 Держпром, 8 під'їзд) порушив справу № Б-19/24-02 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Вовчанський комбінат хлібопродуктів» м. Вовчанськ. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Харкевич-Гончарову Інну Михайлівну (ліцензія серія АА № 250045 від 19.11.01 р.) м. Київ, вул. Татарська,38, кв.11.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

3. Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, площа Свободи, 5 Держпром, 8 під'їзд) порушив справу № Б-19/25-02 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Золочівське хлібоприймальне підприємство» с. м. т. Золочів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Харкевич-Гончарову Інну Михайлівну (ліцензія серія АА № 250045 від 19.11.01 р.) м. Київ, вул. Татарська,38, кв.11.

Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

На виконання Рішення Власника
від 23 серпня 2002 року
Приватне мале підприємство «САНДРА-СТИЛЬ»
ліквідується.

Претензії кредиторів приймаються до 03 листопада 2002 року включно за адресою: *21001, м. Вінниця, вул. Ленінградська,36, кв.6* (або *21001, м. Вінниця-21, а/с 1978*), тел.(043-2) 27-51-79, тел./факс: (043-2) 46-80-31.

Ліквідаційна комісія.

Правління ВАТ «Редукторний завод»

повідомляє, що 16 жовтня 2002 р. о 10 год. 00 хв. в приміщенні актового залу за адресою: м. Київ, вул. Борщагівська, 154, відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Редукторний завод».

Порядок денний:

1. Звіт правління Товариства за період з 1999 по 2002 роки.
2. Про стан будівлі виробничого корпусу та стан виробничого обладнання і основних засобів в цілому ВАТ «Редукторний завод».
3. Про заходи щодо фінансового і технічного оздоровлення ВАТ «Редукторний завод».
4. Про внесення змін до Статуту ВАТ «Редукторний завод».
5. Про обрання спостережної ради ВАТ «Редукторний завод».
6. Про обрання ревізійної комісії ВАТ «Редукторний завод»
7. Про передачу повноважень загальних зборів акціонерів ВАТ «Редукторний завод» спостережній раді ВАТ «Редукторний завод».
8. Про безкоштовну передачу цілісного майнового комплексу котельні до комунальної власності територіальної громади м. Києва з передачею в управління АК «Київенерго».
9. Про ліквідацію житлово-комунального відділу ВАТ «Редукторний завод».

Акціонерам — фізичним особам для реєстрації на зборах необхідно мати при собі документ, який посвідчує особу. Представникам фізичних і юридичних осіб додатково необхідно мати довіреність. Реєстрація акціонерів починається з 9 год. 00 хв.

Акціонери та їхні представники можуть ознайомитись із проектом змін до Статуту ВАТ «Редукторний завод» в приймальній голови правління та відділі кадрів ВАТ «Редукторний завод».

Тел. для довідок: 8 (044) 488-03-09.

Правління.

Юридическая фирма «Закон и право» самоликвидируется. Претензии кредиторов принимаются в течение месяца. Учредитель Грищенко М. Г., г. Симферополь, ул. Бела Куна, 31, кв. 211. Индекс 95022.

Господарським судом Житомирської області від 13 липня 2001 року прийнята Постанова про визнання банкрутом ВАТ «Жовтень» (11500, Житомирська обл., м. Коростень, провулок Залізничний,12) і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений Баранівський А. І. (ліц. № 250237).

Ліквідатор реалізує
на відкритих торгах цілісний майновий комплекс ВАТ «Жовтень»

за початковою ціною з урахуванням ПДВ 207 461 грн. 28 коп., до якого входить 21 приміщення загальною площею 6 453,1 м. кв.

Додаткова інформація та прийом заявок здійснюється протягом місяця з дня публікації за адресою: 11500, м. Коростень Житомирської обл., пр. Залізничний,12.

Тел.41-1-41.

Свідоцтво про реєстрацію громадської організації «Форум міжнародної інтеграції України» № 003-2002 р. від 10 січня 2002 р. вважати не дійсним.

Статут громадської організації «Форум міжнародної інтеграції України» від 10 січня 2002 р. вважати не дійсним.

Печатку громадської організації «Форум міжнародної інтеграції України», ідентифікаційний код № 26113718 вважати не дійсною.

Довідку з Державного комітету статистики України про внесення громадської організації «Форум міжнародної інтеграції України» до єдиного державного реєстру підприємств та організацій України вважати не дійсною.

ПП «УКРДИЗАЙН-СЕРВІС»

код ЄДРПОУ 32041074, юридична адреса: м. Київ, вул. Качалова, 5, зареєстроване Солом'янською райдержадміністрацією м. Києва 12 червня 2002 р. повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців.

ЗАТ «ОТІС»

повідомляє про проведення Позачергових Загальних зборів акціонерів, які відбудуться 22 жовтня 2002 року о 14.30 за адресою: м. Київ, вул. Екскаваторна, 37.

Порядок денний:

1. Обрання голови Зборів та призначення секретаря.
2. Затвердження порядку денного.
3. Результати діяльності за 1 півріччя 2002 року.
4. Затвердження основних показників плану на 2003 рік.
5. Зміни в складі Ради товариства.
6. Різне.

Приватне підприємство фірма «Власко», ідентифікаційний код 22863405, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 02140, м. Київ, пр-т Миколи Бажана, 24/1, кв. 6.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) за заявою Гірницької МДПІ м. Макіївки порушив справу № 33/111 Б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Макіївська бавовно-прядильна фабрика «МАКТЕКС» (86116, Донецька область, м. Макіївка, вул. Щербакова, р/р № 2600298072 в Макіївській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 334174, ОКПО 05482883).

Ухвалою суду від 22.07.02 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Франкфурт Віктор Володимирович (ліцензія № 249780, 83100, м. Донецьк, вул. Набережна, 133/64).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49060, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева,1а) постановою по справі № Б 24/165/00 визнав банкрутом ТОВ «Квестор», код ЄДРПОУ-20282149, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду,157-А та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Козаченко В. М. (49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2725).

Ліквідатор ВАТ «Велико-Октябрський цукрозавод» реалізує на відкритих торгах групу відокремлених інвентарних об'єктів підприємства-банкрута ВАТ «Велико-Октябрський цукрозавод».

Об'єкти нерухомості складаються з адміністративних приміщень, споруд виробничого призначення, складських приміщень, гаражів.

Технологічне обладнання та устаткування, а саме:

- центрифуги;
- насос СОТ;
- електродвигуни;
- дифузія А 2 ПФ—2—Ф20;
- турбогенератор тип П—1,5/21/5 (виробник — ВАТ Калузький турбінний завод, новий) та інше.

У разі надходження однієї заявки на придбання майнового об'єкту, його продаж здійснюється за експертною оцінкою.

Із запропонованим до продажу майном можна ознайомитися за адресою: Сумська область, Білопільський район, с. Жовтневе.

Заявки направляти на адресу: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2, офіс 70, тел. 261-04-65, факс — 290-50-96. Ліквідатор Лінкевич О. М.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Контакт—Краситель» (код ЄДРПОУ 30663893) повідомляє, що в зв'язку з виконанням судового рішення статутний фонд товариства зменшується до 1 541 877,51 гривень.

Заперечення кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації за телефоном 8 (06453) 97-331.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Красхім—Краситель» (код ЄДРПОУ 30663922) повідомляє, що в зв'язку з виконанням судового рішення статутний фонд товариства зменшується до 87 666,77 гривень.

Заперечення кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації за телефоном 8 (06453) 97-331.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Ефір—Краситель» (код ЄДРПОУ 30663909) повідомляє, що в зв'язку з виконанням судового рішення статутний фонд товариства зменшується до 182 939,86 гривень.

Заперечення кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації за телефоном 8 (06453) 97-331.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Нафтол-Краситель» (код ЄДРПОУ 30648409) повідомляє, що в зв'язку з виконанням судового рішення статутний фонд товариства зменшується до 378 187,27 гривень.

Заперечення кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації за телефоном 8 (06453) 97-331.

Определениями Хозяйственного суда Запорожской области утверждены ликвидационные балансы и ликвидированы как банкроты следующие предприятия:

1. По делу № 5/1/828 — коллективное предприятие «Сабина», код ОКПО — 13610912, г. Токмак, ул. Ленина, 8.
2. По делу № 5/2/519(00) — ЧСХП «Карат», код ОКПО —20471629, Токмакский район, с. Скелеватое.
3. По делу № 5/1/55/01 — ЗАО «ОМЕГА», код ОКПО —25493475, г. Токмак, ул. Гоголя, 111.
4. По делу № 5/3/421-01 — ООО «Агро—ТНС», код ОКПО — 22142054, Токмакский район, с. Скелеватое.
5. По делу № 5/5/404 — ЧП «Сегал», код ОКПО —30375264, г. Бердянск, ул. Коцюбинского, 42.
6. По делу № 5/5/386 — ОАО «Токмакский хлебозавод», код ОКПО — 00378135, г. Токмак, ул. Чкалова, 63.
7. По делу № 5/3/248-97 — Запорожский региональный союз производителей товаров народного потребления «Запорожместпром», код ОКПО — 01527778, г. Запорожье, ул. Дзержинского, 13.

Арбитражный управляющий Ищенко В. Д., лицензия АА № 250004, к/т (06192) 3-03-21.

«Зефір», генеральша і мрія про дах

ЧАС НОТ

На міжнародному фестивалі «Молоді голоси друзів» у Сочі дует під промовистою назвою «Зефір у шоколаді» — українська білявочка Мілена Вишневська і не менш український, хоч і «шоколадний», Назар Щегельський — завоював симпатії усіх учасників конкурсу ще до початку змагань юних співаків. А з першої ноти було взято в полон і зал.

У своїх нібито й недитячих темах залицяння «Зефір» видавався то романтичним, то кумедним, то інтригуючим. Особливо вписалася в сочинський настрій пісня «Морячка», яка завдяки Мілені та Назарові пережила друге після однойменного фільму народження. За кілька днів вірмени та якути, грузини й осетини, росіяни і дагестанці — всі співали «Ти ж мене підманула», з усіх сил наслідуючи манеру темпераментного Назара.

Звідки взявся цей оригінальний дует? Задум звести в одне творче ціле належить учительці музики з 16-річним стажем, викладачці кам'янець-подільської школи мистецтв № 1 Любові Мартинюк. Багато хто дорікає їй, що діти співають «недитячі» твори. Дехто прагне виловити фальшиву нотку, але жоден не заперечує, що театр пісні Любові Мартинюк для дітей має велику притягальну силу. Сюди їдуть з протилежного кінця міста, із сіл.

Статичне виконання не в стилі Любові Мартинюк. Хоча вона і створила класичний дитячий зразковий хор «Дивоцвіт». А фундамент музичних та вокальних умілостей вихованців будує на основі класики й народного мистецтва. Більше руху, розкутості — такий у Люби вимір. Тут із хореографом Лілією Пашинською вони однодумці. Бо для дітей це добра можливість порухатися після уроків у школі. На те вони й діти.

За нинішньої матеріальної скрути багатьом сім'ям вести свою дитину мистецькою стежиною нелегко. Мілені пощастило. Її мама, директорка ресторану та кафе, які мають ім'я її доньки, дбає про костюми, виїзди не тільки власної дитини. Вона допомагає і Назарові, підтримує Любов Мартинюк, дітей із бідніших родин.

Поїздку «Зефіру» до Сочі фінансувала міська рада, визнавши в такий спосіб досягнення десятилітніх артистів. Адже дует переміг у трьох міжнародних конкурсах — у Вільнюсі, Симеїзі, Сочі. Тепер «Зефір» запрошено на програму «Ранкова зірка». Тим часом «зефірчики» найбільше мріють про концерт у рідному місті. А Любов Василівна, яку ще називають генеральшею (бачте, двічі на рік на морі буває!), найбільше мріє про власний дах для дитячого театру пісні.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

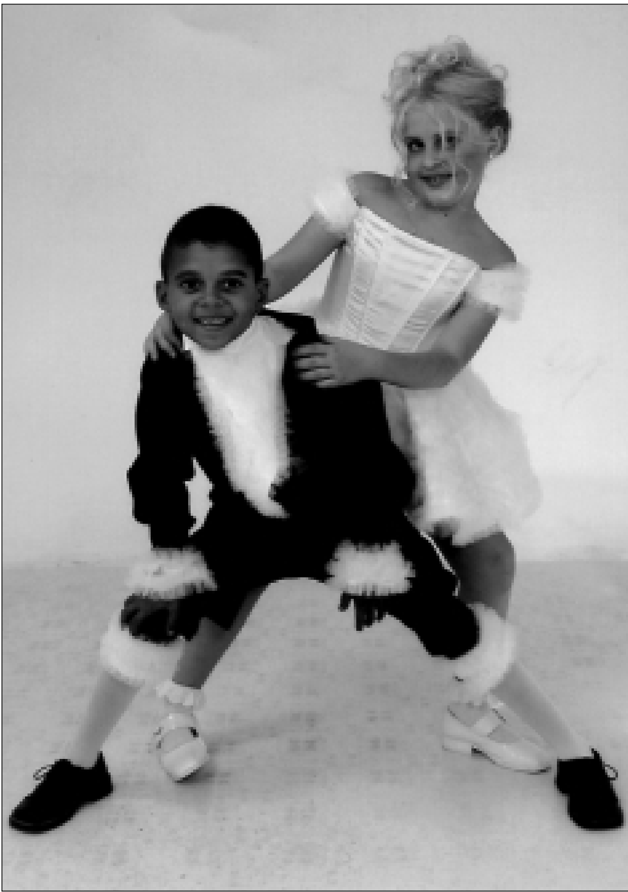

Фото Володимира ТКАЧУКА.

На знімку: дует «Зефір у шоколаді».

ФЕСТИВАЛІ

Найспівучіші із співочих

Запрошення приїхати як почесний гість привіз у Сімферополь Кримський камерний хор під управлінням Ігоря Михайлевського з традиційного міжнародного фестивалю хорової музики «Санта Баума». Він проходив у різних містах півдня Франції і зібрав кращі аматорські колективи з усього світу. До речі, за шість років існування це вже не перша нагорода колективу, який і досі, на жаль, не має звання професійного.

Кримчани дали дванадцять концертів, зітканих з творів духовної і так званої оригінальної музики та фольклору. Із захопленням про наших земляків писала французька преса: «Публіка була зачарована різноманітністю голосів, небаченим діапазоном відтінків і тембрів. Кримський камерний хор зробив складну музику легкою для розуміння. Спів серцем — ось метафора виконання хору з Криму».

А талановитим співакам купатися у славі ніколи — готуються до чергових гастролей. Вже у вересні представлятимуть Україну на Міжнародному фестивалі хорових колективів у Голландії.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

КІНО

«Ні!» дискримінації

Ветерани Голлівуду незадоволені тим, що кіностудії віддають перевагу їхнім молодшим колегам. 175 сценаристів порушили колективний позов, обвинувачуючи керівників шоу-бізнесу у віковій дискримінації. Водночас група акторів, продюсерів і політиків розпочала кампанію з метою примусити студії давати акторам, яким за 40, більше ролей, і не тільки епізодичних.

Як припускає адвокат голлівудських сценаристів Стів Спренджер, у позивачів великі шанси на перемогу. В разі успіху вони можуть отримати компенсацію в розмірі до 200 мільйонів доларів.

АКЦІЇ

Гуцульська культура приживається в Києві

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Популярна співачка Руслана встановила особистий «трудовий рекорд» — дала одразу чотири концерти у столиці. Її підтримав балет Ірини Мазур «Життя», а особливого драйву надав супровід ансамблю ударних інструментів «Арс-Нова».

Співачку приємно вразило, що доволі різна публіка на всіх концертах сприйняла «на ура» і визнані хіти, і новий гуцульський блок. Однак не обійшлося й без ексцесів: під час виконання реміксу «Знаю я» на майдані Незалежності, публіка, очевидно, через надлишок емоцій, почала зносити турнікети. На допомогу вчасно прийшли правоохоронці.

Миколині собори

ВИСТАВКИ

У Рівненському краєзнавчому музеї відкрито виставку «Соборна Україна», де представлено шістдесят мініатюрних копій храмів України. Виконав їх з фанери, дерева і картону пенсіонер з Білої Церкви Микола Козачевський. Відвідувачі можуть помилуватися макетами не лише найвизначніших храмів України, а й менш відомих. Особливу увагу автор приділив соборам, знищеним у тридцяті роки за часів войовничого атеїзму. Відтворював митець їх за малюнками, ілюстраціями.

Рівненців потішило, що на виставці представлений макет Свято-Богоявленської церкви з древнього Острога — пам'ятки історії та архітектури XV—XVI століть. Також Микола Козачевський збирається відтворити в мініатюрі рівненські Свято-Покровський та Вознесенський собори.

А загалом у доробку митця 135 макетів храмів України.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

СКАНДАЛИ

Рукописи не горять і не зникають без сліду

Напевне, мало хто на теренах СНД не знайомий з творчістю Олександри Мариніної. Тому не дивно, що викрадення рукопису її нового роману «Фантом пам'яті» викликало такий інтерес громадськості. Як стало відомо із джерел у МУВС Москви, злодії, підібравши ключі, пробралися до офісу літературного агента письменниці і вкрали ювелірні прикраси на суму 750 тисяч рублів, а також комп'ютер-ноутбук з діловими нотатками, листуванням та рукописом популярного автора детективних творів.

Однак текст нового роману Олександри Мариніної не втрачено. Він давно вже у видавництві, і найближчими днями очікують його виходу в світ. До того ж нині на російському телебаченні працюють над серіалом «Каменська-3» за мотивами творів письменниці.

Цікаво, що з півроку тому у подібну ситуацію потрапив уславлений письменник-сатирик Михайло Жванецький. У нього вкрали «Мерседес-Гелендваген», де знаходився портфель з рукописами, **інформує «Інтерфакс-Україна».**

ВИДАННЯ

А тепер — не тільки броня

«І знову броня оживала» — так називається книга, героєм якої є колектив ремонтно-механічного заводу, що в селищі Новогуйвинську під Житомиром. Наступного року підприємству виповниться 60 літ. Віднедавна завод перестав бути суворо секретним, вже не тільки займається ремонтом військової техніки, а й випускає різні машини та агрегати для народного господарства, в тому числі і для села. Книга житомирського письменника Олександра Косенка — і про історію та людей підприємства, і про його великі можливості, що особливо цікаво для потенційних замовників і покупців продукції.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Сергій **ПРАВДЕНКО**, Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Людмила **КОХАНЕЦЬ**, Анатолій **МАРЦИНОВСЬКИЙ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.
Ціна договірна.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311157 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos